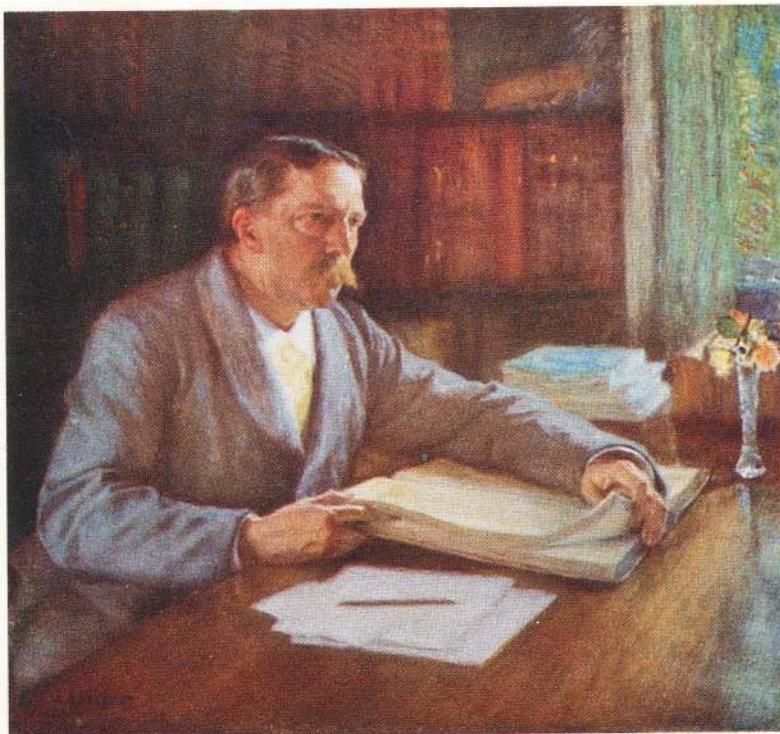

VIKTOR RYDBERG

1995 års smålännings

ÅRSBOK 1995

Smålands Gille

i Göteborg

BERNE ÅQVIST TEL 031-27 72 95

Smålands Gille i Göteborg

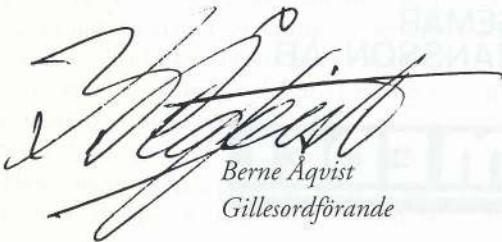
Friluftskyrkan invigd i Slottsskogen

Invigningen av friluftskyrkan var söndagen den 29 maj 1994. Invigningsgudstjänsten hölls av domprost Kjell-Ove Nilsson och tal av Smålands Gilles ordförande.

Under många år har Smålands Gille i Göteborg varje lördag under sommarmånaderna hållit helgmålsböner där präster och predikanter från olika samfund välvilligt ställt upp. Ur detta föddes tanken att bygga en liten enkel kyrka mitt i den lilla by av landskapstugor i Slottsskogen. 1991 bildades Slottsskogens Kyrkostiftelse, med domprost Kjell-Ove Nilsson som ordförande. I väntan på att bygga en riktig kyrka, har kyrkostiftelsen låtit uppföra en friluftskyrka bestående av trädors stenaltare och sittbänkar på den plats där den blivande kyrkan tänkes uppförd. För kostnaderna 3.000 kr svarade Smålands-, Hallands- och Dalslands Gille. För att ytterligare manifestera vårt intresse för en småkyrka i Slottsskogen, har styrelsen för Smålands Gille beslutat ge ett s.k. löftesoffer vilket innebär, att när första spadtaget tas betala 200.000 kr.

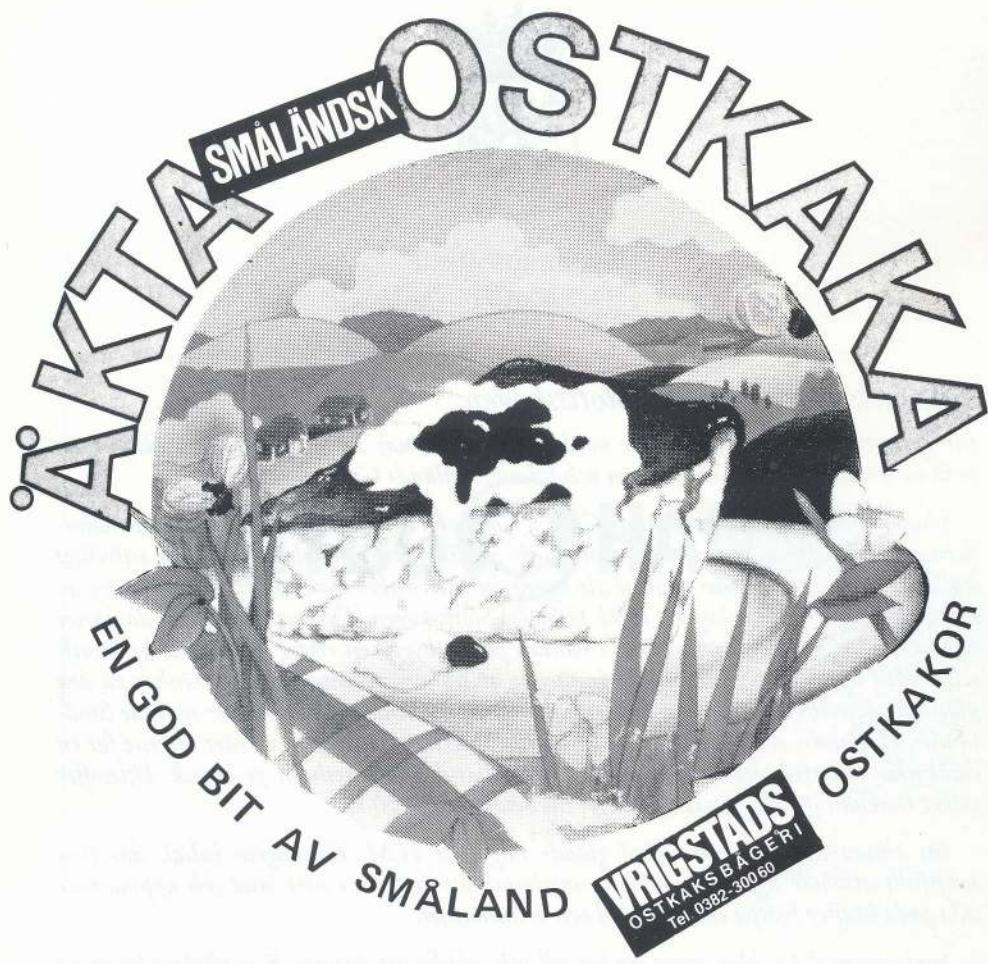
En annan händelse som också gladdde mig, var H.M. Konungens jultal, där han krafffullt uttalade sig mot barn- och ungdomsbrottigheten i vårt land och uppmanade alla goda krafter hjälpa till mot våld och kriminalitet.

Som gammal 1:a klass scout ser jag till min glädje att Svenska Scoutförbundet är på rejäl frammarsch och växer med ca 2000 nya medlemmar om året. Därför är det viktigt att fler barn- och ungdomsorganisationer och inte minst Svenska kyrkan och övriga samfund försöker fånga upp de ensamma och vilsna barn och ungdomar, som behöver stöd och hjälp för att få en meningsfull uppväxt.

Berne Åqvist
Gillesordförande

ER LEVERANTÖR

VIKTOR RYDBERG

1828–1895

Författare, kulturhistoriker och religionsfilosof

År 1995 är det 100 år sedan den smålandske diktaren Viktor Rydberg avled. Vid styrelsemöte i Smålands Gille i Göteborg den 15 november 1994 fattades beslut att hedra den store diktarens minne genom att utse honom till *1995 års smålänning*.

Under de mörka, kalla och mycket arbetstygda krigsåren i början av 1940-talet läste jag Viktor Rydbergs böcker och dikter om kvällarna i min kammare i Väckelsång, Småland, och inspirerades otroligt av Rydbergs beläsenhet, frihetslängtan och idealism. När jag nu efter 50 år på nytt fördjupar mig i hans skrifter, så känns det som att på nytt möta en gammal vän.

Viktor Rydberg föddes den 18 december 1828 i Jönköpings slottsvaktmästarboställe. Hans far, som varit officer, hade deltagit i finska och tyska kriegen, men senare fått anställning som slottsvaktmästare. Modern var till yrket barnmorska. I hemmet fanns flera barn. Det var ett gott hem och en lycklig familj, som gav lille Viktor ljusa minnen. Främst av allt minns han modern, som manade honom att akta sig för att vara elak. Tidigt berättade hon, att människans själ är odödlig, att man inte skall vara rädd för något, ty Guds skyddande hand är alltid nära. Hon lärde honom se skönheten i naturen vid slottet och den underbara sjön intill hemmet.

Så kom det förskräckliga olycksåret 1834 med koleraepidemi, som ryckte bort modern och dagen därpå även en

lillasyster. Fadern blev alldelers förkrossad av den olycka, som drabbat familjen, tillbringade hela nätter gråtande och sörjande vid gravstenen, blev oförmögen att sköta sin tjänst och måste ta avsked. Han blev dessutom alkoholiserad. Hemmet upplöstes. Barnen omhändertogs av fattigvården och ackordrades bort. Den lyckliga delen av barndomen var slut.

Lille Viktor bodde först några år hos strykerskan Sara Ottergren och därefter hos muraränkan Kristina Pettersson, där han svälftöddes och vantrivdes. Som förmyndare fick han skomakaråldermannen J. Ahlstedt. Trots att denne enligt uppgift tog väl hand om sin skyddsling, kunde Viktor inte komma ifrån den krossade barndomslyckan och upplevde sin situation närmast som en föredring.

Fattigvården i Jönköping genomgick på 1830-talet en grundlig omorganisering. Då det gällde barnen, så skulle dessa undervisas i kristendom och dessutom läras någon nyttig verksamhet, bidra till sitt eget uppehälle, så snart de rimligtvis kunde. En särskild uppsyndingsman tillsattes för att se till, att inget tiggeri förekom. I företagen arbetade barn från 8 till 14 år gamla.

Egdomligt nog fick Viktor tillfälle att studera, först vid Jönköpings och sedan vid Växjö läroverk, där han visade ovanliga anlag och stor pliktTrohet i sitt arbete. Han reagerade emellertid emot pluggläsningen och frågorna, som bara

sträckte sig till läroböckerna. Men utanför skolan bland kamraterna kände han sig hemma och uppskattad. Ekonomin bekymrade honom alltmer. Trots stora ansträngningar tvingades han efter två års studier att lämna Växjö läroverk, då han ej kunde betala sin maträkning.

Efter gymnasiestudierna i Växjö kom Viktor Rydberg 1847 tillbaka till Jönköping, där han försörjde sig som journalist vid Johan Sandwalls radikala tidning *Jönköpingsbladet*, startad av Johan Edvard Lundström, son till J. P. Lundström, skapare av den moderatliberala *Jönköpings Tidning* och omnämnd i Rydbergs dikt *Träsnettet i psalmboken*. Vid tidningen *Jönköpingsbladet* lärde Rydberg känna författaren Carl Jonas Love Almqvist, som då verkade där. Den radikala omgivningen påverkade Rydberg. Efter någon tid återupptog han sina gymnasiestudier och avlade som privatist studentexamen i Lund med utmärkt resultat. Han fortsatte med i huvudsak juridiska studier mot akademisk examen, men av brist på medel till sitt uppehälle blev han tvungen att överge sina planer. Det var en bitter Viktor Rydberg, som lämnade Lund. Återigen blev han tvungen att försörja sig som informator.

Viktor Rydbergs vandringstid tog emellertid slut, då han 1855 blev anställd i Göteborgs Handels- och Sjöfartstidning. Den nye redaktören Sven Adolf Hedlund tog välvilligt emot Rydberg och blev dennes förtrrogne vän. Tidningens liberala åsikter passade Rydberg precis. Han hade en stark känsla för de små och svaga i samhället, upphörde aldrig att studera, forskade inom de mest skilda områden och blev med tiden en mycket lärd man. Han skrev en

lång rad artiklar i filosofiska och kulturhistoriska ämnen och tidningens ledare, då Hedlund vistades i riksdagen. I nära 30 år var Rydberg verksam i Handels-tidningen.

Rydberg bedrev även teologiska och kyrkohistoriska studier, vilket medförde, att han 1868 valdes till ombud vid 1868 års kyrkomöte. År 1870 valdes han in i andra kammaren i lantmannapartiet, då han hoppades på en politisk utveckling i radikalt demokratisk riktning. Han stödde Grundtvigs idé att sprida folkupplysningen genom folkhögskolor.

År 1874 företog Rydberg en resa till Italien, som inspirerade honom till ett flertal skrifter.

År 1876 åtog han sig uppdrag från Göteborgs undervisningsfond (föregångaren till Göteborgs högskola) att föreläsa i vetenskapliga ämnen. 1877 blev han hedersdoktor vid Uppsala universitet och invald i Svenska akademien. 1884 kallades han till professor i kulturhistoria vid Stockholms högskola, en lärostol, som han år 1889 utbytte mot en i "konsternas teori och historia", som han innehade intill sin död.

År 1879 gifte sig Rydberg med Susen Hasselblad, dotter till en förmögen affärsman i Göteborg. Hon blev en trogen livskamrat och stödde honom mycket i hans arbete.

Viktor Rydberg dog i Djursholm den 21 september 1895.

Viktor Rydberg levde i en rik epok i svensk litteratur. Där fanns

1) den humanistiska idealismen under antikens inflytande med Tegnér och Runeberg,

2) den götiskt-nordiska epoken med Geijer, Tegnér och Runeberg,

Viktor Rydbergsmonumentet, Göteborg, skulptur av Ninnan Santesson
(en frihetssymbol efter Rydbergs roman *Den siste atenaren*).

3) den romantiska mystiken med Atterbom, Stagnelius och Almqvist och

4) liberalismen med Lars Hierta och Aftonbladet, Geijer efter avfallet, Fredrika Bremer och Almqvist.

Alla dessa riktningar färgade Rydbergs produktion. Därtill kommer hans personliga upplevelser under barndomen och studietiden samt även de svåra frågor han mötte som tidningsman.

Rydbergs författarbegåvning framträdde tydligt i hans artiklar i Handels-tidningen, vilka var av mest skiftande art (politiska, sociala, teologiska, filosofiska, kulturhistoriska och estetiska).

År 1856 kom hans första följetong i Handelstidningen med titeln *De vandrande djäknarna*, som vänder sig emot husaga och husbondeförtryck i den

småländska landsbygd, där ett par skolpojkar vandrade.

Året därpå följde *Fribytaren på Östersjön*, som handlar om politiska stämpplingar, revolutionsförsök, sjöröveri, häxprocesser, alkemiska experiment, förföljd oskuld och en mystisk hämnare.

Samma år kom *Singoalla*, en sagoromantisk dikt om den hedniska zigenarflickan Singoalla och den kristne riddaren Erland Månesköld under medeltiden, vari ingår skildring av en pest, som kan jämföras med den kolera-epidemi, som drabbat Rydbergs egen familj.

Två år senare, 1859, skrev Rydberg som följetong i Handelstidningen *Den siste atenaren*, som skildrar mötet mellan antik kultur och kristendom. I den sam-

mandrabbningen tar Rydberg parti för den antika kulturen, då han tycker sig se ofördragksamhet och maktstråvan hos kyrkans representant. I slutet av romanen kämpar klassisk filosofi och äkta kristendom sida vid sida, något som Rydberg mest av allt önskade. Romanen betonar starkt Rydbergs frihetslängtan.

Rydberg fortsatte kampen för den religiösa friheten med boken *Bibelns lära om Kristus* (1862), vilken väckte stor uppmärksamhet. Det började med att en lektor N. V. Ljungberg bestred Kristi gudom och därefter ifrågasattes som lämplig i konsistoriet (domkapitlet i Göteborg). En omfattande polemik följde, i vilken Rydberg deltog, först med tidningsartiklar och sedan med sin bok. Rydberg kunde inte finna, att Kristi gudom hade stöd i Bibeln. Beslut här-

om hade fattats först vid kyrkomötet i Nicaea år 325 och vid kyrkomötet i Konstantinopel år 381. Rydberg betraktade Kristus som en idealmänniska, en förebild och ett föredöme för mänskligheten i den historiska utvecklingen, som har som mål att förverkliga Guds rike på jorden. – Rydberg stämpplades av många motståndare som en fiende till kristen tro, medan han själv avsåg att rena kyrkans lära från det, som inte var förankrat i en rätt tolkning av Bibeln. Samtidigt ville han hävda forskningens frihet, utan vilken protestantismen skulle gå mot sin undergång.

Treenigheten finns omnämnd i Bibeln i missionsbefallningen (Matt. 28:19) och i den apostoliska välsignelsen (2 Kor. 13:13), vilka båda härrör sig från tid *efter* Kristi korsfästelse och död.

Harpolekaren och hans son, staty i Jönköping av Stig Blomberg.

Ur Lille Viggs äventyr på julafhton, teckning av Jenny Nyström.

I götisk-nordisk anda ägnade sig Rydberg under 1860- och 1870-talen åt en rensning av svenska språket genom att förenkla ord, stryka förstavelser samt ta upp ord från folkmål och fornspråk. Han lyckades i viss utsträckning men upptäckte så småningom, att orden förändrade språkets prägel och tarvade ofta förklaringar för att kunna förstås (djäkne, snöd, fribytare). Rydbergs bemödanden härvidlag har dock haft stor betydelse för svensk språkutveckling.

Resan till Italien 1874 betydde mycket för Rydberg och resulterade i Romerska sagnerna om apostlarna Paulus och Petrus och vidare i Romerska kejsare i marmor, båda utmärkta och intressanta skildringar av människor i kristendomens första skede.

Goethes *Faust* fascinerade Viktor Rydberg under 1860- och 1870-talen. En delöversättning till svenska kom 1876 och något senare även en andra del. Rydberg kände en djup samhörighet med Fausts sanningslidelse, frihetslängtan och skönhetspatos.

Rydbergs sista roman *Vapensmeden* (1891) är en fångslande skildring från den svenska reformationstiden och har betraktats som "Viktor Rydbergs andliga testamente". Smeden Gudmund med sin pietet, milda fromhet, skönhetsdrykan och toleranta humanitet har liksom Svante Harpolekare med sin lärdom, idealism och skaldeförmåga drag av Viktor Rydberg själv. Vapensmedens son, magister Lars, en fanatisk, maktlysten och hänsynslös reformator, är en symbol

för det andliga förtrycket. Särskilt intressanta är diskussionerna om livets stora, eviga frågor. I romanen ingår dikterna *Betlehemens stjärna*, *Harpolekaren och hans son* och *Till Österland*.

Ännu en liten skrift av Rydberg vill jag nämna som har översatts till flera språk och spritt sig ut i världen. Jag syftar på den bedårande julberättelsen *Lille Viggs äventyr på julafaston*, som handlar om en liten gosse, som får följa med en vätte i en släde, dragen av fyra hästar, och dela ut julklappar i hemmen. Berättelsen var först införd i Handelstidningen den julen 1871 men trycktes sedan i bokform 1875 på Torsten Hedlunds förlag med illustrationer av Jenny Nyström, som då var ung.

Viktor Rydberg utgav två diktsamlingar, en 1882 och en 1891, sålunda ganska långt fram i livet, men en del av dikterna har skalden skrivit i unga år.

En av Rydbergs ungdomsdikter är *Drömliv*, romantisk, svärisk, livsbejande och förhoppningsfull (liberal idealism).

Dikten *Skogsräet* vill varna för dröm och farlig verklighetsflykt, som drar bort människan från livets krävande uppgifter (skalden hade själv en benägenhet att drömma sig bort).

Dikten *Tomten* innehåller liksom många av Rydbergs dikter grubbel över tillvarons mening och mål.

Dikten *Snöfrid* visar den ädle frihetskämpens väg: "bättre är kämpens ädla armod än drakens dolska ro på guldet, bättre är hånad död för det goda än namnfrejd, vunnen i självisk ävlan" och "svärd mot snöda jättar draga, modigt blöda för de svaga, glad försaka, aldrig klaga, strida hopplös strid och namnlös dö. Det är livets sanna hjältesaga". (Viktor Rydbergs moraliska idealism).

Dikten *Dexippos* är en hyllning till ungdomen, som en gång skall göra världen skön och fri. I dikten ingår Atenarnas sång, som tonsatts av Jean Sibelius.

I dikten *Kantat* till Uppsala universitets 400-årsjubileum 1877 använder sig Rydberg av Israels barns ökenvandring som symbol för mänsklighetens väg genom seklerna mot sanningens, rättens och godhetens idealtillvaro här på jorden, ett jordiskt paradies, vilket kan bli verklighet, om människan glömmer sin själviskhet och utdanar sin gudsbild härligare (humanistisk idealism).

Rydbergs *Prometeus och Ahasverus* är en väldig idé- och tidsdikt, som bygger på en grekisk myt: Titanen Prometeus, som skänkt människorna elden och som straff härför färrats vid en klippa i Kaukasus av tidsguden Zeus, och den vandrande juden Ahasverus, som enligt en medeltida legend drivit bort Jesus på vägen till Golgata, då denne passerade hans dörr, och som straff härför dömts att vandra omkring utan mål till den yttersta dagen. Prometeus kämpar för de lidande och svaga och mot makter, som plågar både dem och honom. Han vill inte heller ge upp sin frihetskamp, trots att Ahasverus med starka argument försöker att få honom att avstå. Men om Prometeus skulle sluta sin kamp, så skulle världens yttersta tid komma och Ahasverus skulle bli förlöst från sin dom. Prometeus vägrar att vika och hänvisar till evighetens gud i sitt bröst, som genom alla tider skall säga: "Giv tröst och hjälp och värn åt den som lider, och böj dig aldrig för en självisk makt!" Ahasverus avlägsnar sig, sägande: "... när denna sol har brunnit ut, skall själviskhetens makt på jorden falla, då äro dina kval och mina slut." Prometeus

ser Messias komma, känner sig tröstad och frågar: "Är du en gud? Är du en dödlig man?" Dikten slutar med en välsignelse.

Den andra diktsamlingen innehåller bl.a.

Barndomspoesien, en av Rydbergs yppersta dikter, skriven som en protest mot den nya tidens realism,

dikten *Grubblaren*, "den svenska litteraturens klassiska dikt om konflikten mellan tro och vetande"

*Jag ville tro dig ifrån himlen stamma,
men tro och veta är ju ej detsamma,
och världsridån med makrokosmos' tecken
har kanske ingen himmel bakom vecken.*

dikten *Den nya grottesången* är ett fruktansvärt angrepp emot materialismen och missbruket av mänsklig arbetskraft och är "svensk poesis största socia-
la tendensdikt". Den torde ha tillkommit främst genom information från ge-
nomindustrialiserade länder under Rydbergs sista år. Gamla, unga, män och
kvinnor och barn sugs in i en vettlös produktionshastighet med hugg och
slag, dirigerad av fogdar, som belönas vid uppnått mål men beträffas vid miss-
lyckande och förpassas tillbaka till trälarnas arbete, allt vid byggandet av gu-
den Mammons väldiga helgedom, "hundrafalt så bred och vid som kung Cheops' pyramid". Dikten är en vision, men det hemska är, att vissa drag i den skildrade tekniken att öka arbets hastig-
heten, produktionen, kan spåras även i dagens arbetsliv. Och ändå var det ju maskinerna, som skulle ge oss billiga va-
ror och möjlighet till ett bättre liv, en tanke, som även Rydberg hoppades på.

Till sist dikten *Lukanus marterad*

(Lukanos var en romersk skald och stoisk filosof, som sjöng, medan bödlarna pinade honom), som uttrycker skal-
dens kampvilja även på ålderns höst,
trots alla motigheter.

"... men du, sjung du som folkens skald
från Nasaret,
forkunna riket, där den minste ställes
främst,
låt hägra fram för trälens syn Astreas
stat,
bjud honom bygga upp rättfärdighetens
Rom,
på ödemarkerna av skändlighetens Rom,
och tag, som folkens store skald från
Nasaret,
förtröstansfullt din lön i hån och nöd
och död!

Slav är envar, ha Stoas vise sagt,
som ej behärskar lärt sitt öde och sig
själv.

Slav var jag; nu, ack sent, för sent, jag
vet mig fri
och andas ut min själ i detta manings-
rop:
framåt, du frie skald, framåt, framåt,
soldat
i mänsklighetens tjänst! Igenom nöd
och kval
framåt och dö med glädje på din sköld!"

Rydberg tillbringade en lång tid av sitt liv i Göteborg. En stor del av hans litterära produktion har skapats här. Det sägs att han gjorde långa promenerader runt om i staden. Säkerligen var han ofta i Slottsskogen, där vår Smålandsstuga står nu. Rydberg fick dock aldrig se den. Men han var i Göteborg 1873, då Smålands Gille bildades. Som tid-

ningsman och själv smålännings följe han säkerligen gillets verksamhet.

Så här 100 år efter Viktor Rydbergs död vill vi alla i Smålands Gille i Göteborg hedra minnet av honom.

För min egen del lyser hans romaner och dikter fortfarande med samma skärpa in i min själ, kanske mycket på grund av vårt småländska ursprung, våra likartade barndomsupplevelser, fattigdomen, längtan efter kunskap, bildning och frihet. Det smärtar mig, att Viktor Rydberg från visst håll beskylldes för att vara fiende till kristen tro. Det var han inte. "Stjärnan från Betlehem leder ej bort, men hem..."

Anton Johansson

Vice sekreterare i Smålands Gille i Göteborg

Källor:

Viktor Rydbergs romaner och dikter

Carl Grimbergs Svenska folkets underbara öden

Ny illustrerad svensk litteraturhistoria, del 3, från Natur och Kultur, Stockholm

Nordisk familjebok

Studiekamraten, nr 8 från 1965, artikeln Viktor Rydberg och Jönköpings Tändsticksfabrik av Josef Rydén

Mina skolböcker från realskola och gymnasium vid Hermods

All världens berättare, oktober 1950, artikeln Viktor Rydberg om Människan och hennes åsikter, intagen av redaktören Karl Johan Rådström

Omslagsbild: Viktor Rydberg. Målning av Albert Edefelt.

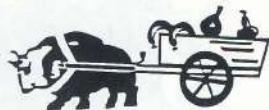

Feskekörka

Genuin göteborgsmiljö
i småländsk regi!

Bordsbeställning 13 90 51

TEAM SALES CHARK

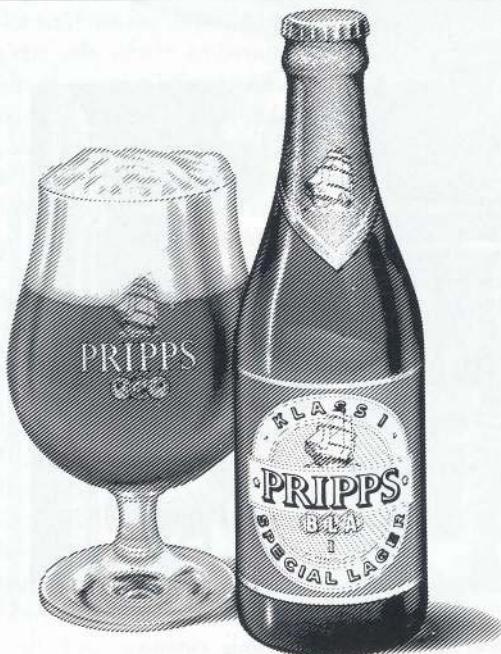

SALUHALLEN BRIGGEN, NORDHEMSG. 28
TEL. 031-42 66 30 MOBIL 070-779 49 18

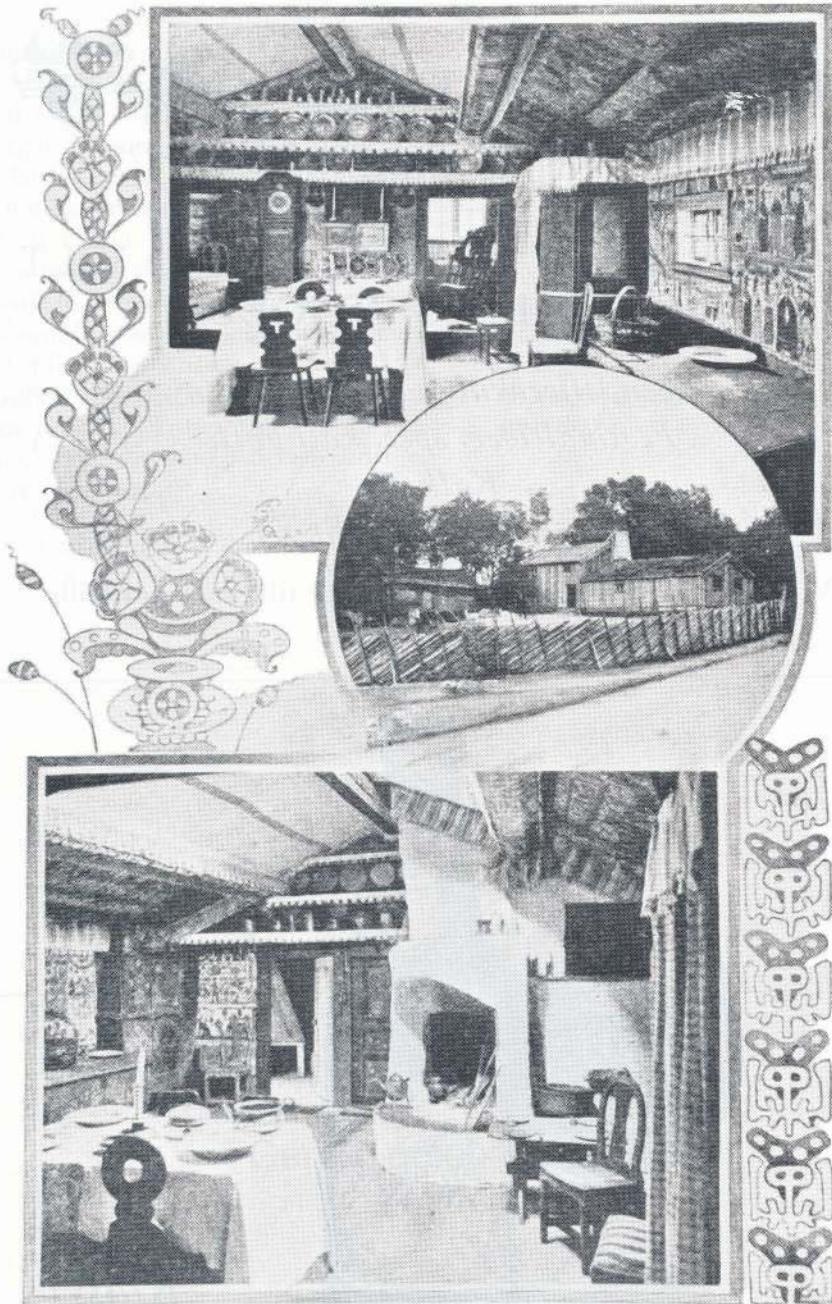
KÖTT • FLÄSK • KALV • LAMM • VILT
KYCKLING • FÅGEL

*Egen tillverkning av charkvaror
Festmåltider, spec. kall buffé
Kalkon
Utländska specialiteter*

Vi säljer i parti och minut Leverantör till Smålands Gille
Gillesbröder Stefan

Klass I

Smålandsstugan i Slottsskogen, Göteborg.

JULEN I WÄSTBO FÖR 50 ÅR SEDAN

För omkring 50 år sedan war jag en halfwuxen pojke, som jämte mina föräldrar och syskon bodde i en bondstuga inne i det djupaste Småland. Wid ena sidan af vårt rödmålade boningshus låg en widsträckt hage, som buktade sig i små sänkningar och höjder, hwilka wro bewuxna med åldriga ekar. Utmed andra sidan af huset bredde sig skogen, stor, mörk och lockande. Wi barn fingo tidigt börja att hjälpa våra föräldrar i alla deras mångfaldiga sysselsättningar och hade ganska sträfsamma dagar. Men när arbetet växte oss öfwer hufwudet och wi längtade efter att riktigt få leka och rasa ut, tröstade wi hwarandra med att till julen skulle wi få roa oss, så mycket wi wille. Efter julen längtade både små och stora, mycket för dess religiösa betydelse skull, men kanske ännu mer därför att wi skulle få hwila ut efter allt arbete och få god, riklig julamat i stället för sill, potatis och hafrebröd, hwilket war hufwudrätten under året.

Jag finner det naturligt, att wi alla längtade efter julens hwila och nöjen, då jag tänker på allt, hwad wi hade att göra. Om våren war det alla åkrarne, som skulle plöjas, harfwas och sås. Så kom sommaren, då man skulle skördta frukterna af vårens arbete. Arbetsdagen war lång och warm; den räckte från solens uppgång till dess nedgång, ibland

äfwen sedan stjärnorna börjat skina, ty man talade då för tiden icke om 8–10 timmars arbetsdag. När lingonbackarna om sensommaren lyste röda, tog mor oss barn med sig ut i marken, för att vi jämte henne skulle insamla lingon till "mos" och enbär till "enbärssirup" och

Farbror Abraham.

enbärsdricka för året. Min bror och jag fingo äfwen hjälpa till med att göra i ordning åkrarna för wintern, taga upp torf och ljung samt hugga wed. Gran och enris fingo wi äfwen hugga; det användes till att strö i ladugården och stallen. Med kreaturen hade wi åtskilligt att göra. De skulle skötas om på bästa wis, och deras trefnad fick många gånger gå före människornas. Den, som blef allra mest ompysslad, war nasse gris, som skulle blifwa riktigt trind och fet till julen, ty då måste han slaktas.

Med nowember månad kom tröskningen. Då jag uppnått den respektabla åldern af 12 år fick jag börja att vara med. Inte var jag just glad häröfwer, det är säkert. Kl. 4 på morgonen skulle wi stå på logen med slaga i hand, färdiga att börja arbetet. Af med tröjan, annars ansågs man vara lat, och det ville man för ingen del. Kallt war det, så att fingerne blefwo stela och omöjliga. Det war bäst att gripa i raska tag, men duktigt trött blef man, innan klockan blef 9 e. m. och fick sluta. Då war det trefligare när wintern kom, och allt husets folk om eftermiddagarna samlades i stugan omkring brasan, som brann i den öppna spisen. Mor och de äldre systrarne spunno och wäfde och småsystrarna kardade. Wi pojkar hjälpte far och drängen att slöjda, när wi blifwit äldre. Under det wi woro små, fingo wi i stället "ljusa" de arbetande med de brinnande torrwedsstickorna. Ingen annan belysning bestods än skenet från brasan och stickorna. Men under det kwällen skred framåt, hände det sig, att de små ljusbärarne blefwo helt sömniga. Hade de äldre då lust därtill, så berättade de någon saga om tomtar och gastar för att hålla oss wakna, och då lyssnade wi andlöst där-

till, äfwen om wi hört samma saga många gånger förut. Men när berättelserna uteblefwo, hände det, att sönnen blef oss öfvermäktig. En handgriplig tillrättawisning gjorde oss klarwakna i en hast. För att slippa undan det obehaget hittrade wi en dag på att nypa fast små stickor i ögonlocken, och sedan gick det lättare att hålla Jon Blund på afstånd.

I god tid började wi att räkna dagarna till julen, och ju färre de blefwo desto hurtigare gick arbetet. När så sockenskräddaren och sockenskomakaren med alla deras lärlingar kommo för att göra oss fina till den stora högtiden, tyckte wi riktigt, att denna stod för dörren. Fram togs nu tyg, som mor och systrarna spunnit och wäf af ull från egna får och lin, som far odlat. Och nu blef det ett syende, som warade till långt in på näfterna, ty mäster hade brådt och det med besked. I hwarje hem ville man hafwa något nytt till julen, och ingen fick mäster glömma. I språngmarsch kom han med alnen under armen och hela raden af lärgossar efter sig i tur och ordning, den yngste sist, släpande på prässjärnet. Den lille stackaren föredde en löjlig anblick under sina bemödanden att hinna med de andra, han hade ju den tyngsta bördan, oaktadt han war yngst. När nu far, mor och wi barn fått något nytt plagg hvar, ilade mäster och hans långa rad till nästa ställe.

Ungefär 14 dagar för jul kom slaktet, och stackars nasse, som nu war helt gödd, fick släppa lifvet till. Wi manlige, som eljest ej tyckte om att blanda oss i kwinnfolkssysslor, nedlåto oss nu att hacka korfmat, wäl wetande, att det skulle inbringa oss någon liten smakbit.

Mor och systrarna gjorde helt belåtet i ordning den rara korfwen, med iakttagande af åtskilliga skämtsamma trollformler, som woro nödwändiga, för att slaktet skulle lyckas. Så slogo de korfwen tre gånger i spiselmuren, för att den ej skulle spricka, under det att de sade: "Om du spricker i tu, skall du få för sju" eller "kom upp tjocker och stor som själfwa mor". Också under brygningen och bakningen begagnade mor åtskilliga mystiska ceremonier. Mor gjorde mycket öl och bröd, för att man skulle hafwa däräf långt efter jul, ibland ända till påsk och pingst. Det ansågs, att bröd och öl som stått öfwer julnatten, war bättre och drygare än annat sådant, ju fler julnätter, dess bättre. Ibland togo föräldrarne undan en tunna julöl, då ett barn fötts under årets lopp, och gömde

det till samma barns bröllopsdag, och det höll sig utmärkt, om det endast ej kom i beröring med luften. Jag har och sett i gamla gummors kistor bröd, som de själfwa bakat i sin ungdom. Sådant war af stort wärde, det användes som läkemedel för både människor och djur. Hwilken fröjd det war att se på, när mor bakade de ståtliga tupparna och "pyttorna", som skulle ligga öfwerst på våra julhögar. Hwar och en af oss barn, jämte tjärnarne, fick nämligen en julhög, bestående af rågbröd, siktibröd, wörtbröd och öfwerst en tupp eller pytta. Det war ock roligt, när mor stöpte de tjocka julljusen, som skulle brinna under julafton. Många andra ljus stöpte hon äfwen på samma gång, ty ljus, som legat öfwer julnatten, woro wida bättre än andra, sades det.

god
TYPOGRAFI
kostar inte
mer än dålig

Rundqvists Boktryckeri

LAYOUT
SÄTTNING
REPRO
TRYCK

Telefon 40 11 07

Allt närmare och närmare kom julen, och så kom äfwen tiden för den stora rengöringen. Systrarne plockade ihop alla skedar, fat och andra saker af trä, de kokades in i enlake och skurades. Kärlen af metall polerades, så att de skeno "som solen i Karlstad". När så väggarna, taket och golfwet fått sin andel af rengöringen, började det att se fästligt ut i stugan, men så war det och dagen före julafonden. Nu skulle wi till att kläda julstugan, och allt husets folk, stora och små, samlades om aftonen för att hjälpa till härmmed. Också wi barn fingo ha vårt ord med i laget. Ur sina gömslen togos fram de gamla julbonaderna och jularken, som ej woro framme mer än om julen. Bonaderna bestodo af stora fyrtantiga tygstycken, på hwilka i forna dagar målats berättelser ur bibliska historien. I grannt färgade långrockar och knäbyxor samt med håret rundskuret liksom bondens, framträdd personer ur bibliska historien på bilden. Hästarna lyste i klart röda och blåa färger. En bonad, som icke gärna för den glada julstämningens skull fick saknas i något hem, war den, som föreställde brölloppet i Rana. Där fick man se brudparet, klädt på smålandswis, prästen med kafstan och krage, samt de andra gästerna sittande vid ett stort bord, på hwilket lågo uppradade knifwar och gafflar. Midt på detsamma stod ett fat med en stekt gris och underskrift "skär och ät". Att judarne ej fingo äta fläsk, låtsade man ej om. Widare fanns där en spelmann, som ifrigt gned sin fiol och stampade takten, för att locka unga och gamla i dansen. Jularken woro ofta af skämtsamt beskaffenhet. Bland andra hade wi ett, som föreställde kärleksträdet. Det är ett stort, lummigt träd, i

hwilket sitta uppkrupna åtskilliga ynglingar, som hänfullt titta ned på en flock unga flickor, som stå under trädet. Flickorna däremot kasta begärliga blickar upp i trädet, och några af dem hafwa tagit sig före att hämta ner en man åt sig. En "däka" klättrar upp för en stege, en annan bombarderar de retsamma ynglingarna med stenar, och göra de processen kort, i det de såga ned trädet. Alla bonaderna och arken spikades upp på väggarna, så att de helt öfwertäckte dem, öfwer taket spändes hwita linnedukar, utsydda med hålsöm, och däri fästes den grannaste schal eller sidenduk, som fanns i huset. Från mitten af schalen nedhängde antingen en halmkrona eller ett rödt äpple. Från hyllorna nedblickade alla husets tennkoppar och mässingskärl, skinande som de wore efter den nyss slutade rengöringen. På öfwerssta hyllan strålade silfwertumlarna och silfwerstopen, och utefter kanterna hängde mors silfwerkedjor och prydningar. Mor och systrarna plockade fram allt hwad grannt de hade af dukar, förkläden och handskar och hängde dem öfwer stänger, men far och wi pojkar hade ingenting att taga fram i den vägen, ty männen begagnade då för tiden ej några bindhalsdukar. Nu war julstugan så fin, att det war en fröjd däråt, återstod enbart att breda julhalmen ut öfwer golfwet, slå upp det dubbellemade julbordet och breda en hwit duk däröfwer. Sedan satte man julljusen och julhögarna på bordet.

Ändtligen fick man komma i säng, men hwilan blef ej lång, ty före daggrynningen skulle far ha warit långt borta i skogen, huggit en granruska och släpat hem den på den väg, som kreaturen brukade gå om sommaren. Gjorde han

det, så skulle kreaturen om sommaraftarna själfmant komma hem. På julafontsformiddagen hade far och pojkarne ett bråk. Alla redskap och wagnar skulle tagas bort från gården, och den göras fin. I ladugården, som war iordninggjord förut, strödde wi enris, och sedan buro wi dit in så mycket watten, att kreaturen ej behöwde gå och dricka på flera dagar. För att de skulle förstå, att det war jul, fingo de rikligt med mjöldricka och bästa sorts hö. Wi satte äfwen en kärfwe åt fåglarna. Till köket buro wi watten och wed för flera dagar och gjorde iordning skön, torr bokwed till julbrasan, ty sådan lyste och wärmede bäst. Mätte wi nu bara bli färdiga till klockan 12, ty då ringdes hälgen in från kyrktornet, och sedan fick man ej förrätta några gröfre sysslor.

Omkring kl. 2 åt man sin julmiddag. Det war en under månader, weckor och dagar efterlängtad stund, då man skulle få "doppa i grytan". Då wi kommo in i julstugan fröjdades wi genast wid åsynen af den stora grytan med köttspad, som tronade i spisen. På bordet stodo fat med rykande kött, fläsk och korf, och stora högar med tjocka brödkifwor woro uppstaplade där. Efter bordsbönen försåg man sig med hvor sin brödskiva, som man doppade i köttspadet och sedan inmundigade jämte kött, fläsk och korf. Hwad den doppmiddagen smakade skönt för de tomma magarna, som ju ej fått mycket till lifs under de sista dagarna. Äta fingo wi och åto gjorde wi, ty nu war det jul. Efter middagen sutto wi en stund och hwilade oss, beundrande den wackra julstugan. Julbrasan kastade sitt varma sken på de granna bonaderna, på julbordet med julhögarna och julljusen och kom kärlen på hyllorna att

glänsa och skina. Det war helt trefligt därinne.

Men rätt som det war, bar det iwäg ut med oss och bort till badstugan. Alla skulle wi hafwa oss ett bad, kwinnorna först, sedan männen. Det war duktigt hett där inne i badstugan, och snart blefwo wi så varma, att det riktigt ångade. Så länge wi kunde, sutto wi kvar i wärmen, och sedan gafwo wi oss till att springa hem i bara linnet. Hwardagskläderna hade wi i famnen. Badstugan låg för eldfara långt från de andra husen, och ibland war snön så djup, att wi måste wada ända till knäna, så wi kunde grundligen hafwa förkylt oss under promenaden. Men någon förkyllning hördes ej af, ty julbrasan i kroppen efter middagen drefwo den objudne gästen på dörren. Hemkomna pyntade wi oss på bästa wis, och fina, rena och wälplägade begafwo wi oss in i julstugan för att i godan ro fira vår julafton. Där inne puttrade grötgrytan bredwid brasan. Gröten war kokad och färdig att aflyftas. De af oss, som hade mod och lust att "gå årsgången" fattade tag i grytgrep, och så lyfte wi alla af grytan under ljuddlös tystnad. Grepens togs ur, och hållande i den begafwo wi oss ut för att gå tre gånger rundt husen. Då det war gjordt, styrde wi kosan ut åt wägar och stigar, hwart wi behagade, ständigt under djup tystnad, det war den s. k. årsgången. Under denna färd skulle uppenbaras för oss, hwad som komme att ske under årets lopp. Om man på åkrarna såg skördarna lysa rika och gula, skördefolket ifrigt sysselsatt med att afmeja sädern och köra in den, betydde det, att det skulle blifwa ett godt äringsår. I annat fall syntes arbetet gå trögt, och lassen woro små. Man skulle äfwen

möta liktåg och bröllopsföljen. Allt som man sett, måste hållas mycket hemligt, och ingen, som hade sitt lif kärt, vågade tala om det. Aldrig hörde man heller någon tala om sina syner, troligen af den orsak, att de intet sett. Under färden kring markerna tittade wi ibland för omväxlings skull in i någon grannstuga. Wi bara gläntade på dörren och kastade in någon julklapp, hwarefter wi försunno som andar. Folket i stugan rusade naturligtvis upp för att få fatt i julklappsgifwarne, och wi måste formligen "lägga benen på ryggen" för att ej bli fwa tagna, ty det wore ju skamligt.

När wi kommo hem war julbordet dukat till kwällsward. Midt på detsamma hade mor satt ett stort fat med oxkött, oxfötter, fläsk och allt möjligt slags sofvel. Det stod där som en kung med andra mindre fat omkring sig. På ena sidan lypte en stor nykärnad och prydligt upplagd smörklimp, och på andra sidan tronade julosten, fet och rund. Den war ystad wid midsommartiden, då mjölkens war bäst, och således af finaste kwalitet. Omkring bordet woro långa rader af tallrikar ordnade med hvar sin knif och sked, af trä eller horn. En julhög och ett grynljus fanns framför hvar tallrik. Ölståkan stod färdig att göra sin rond. Innan man satte sig till bords, för att njuta af dessa läckerheter, måste man tänka på kreaturen och tomtens. Wi gjorde en titt in i den fina ladugården och förplägade kreaturen samt talade om för dem, att det war julafton. Tomten fingo wi alls icke glömma. Ehuru han ansågs höra till de onda andemakterna, krusade man ändock ganska mycket för honom. Han kunde både draga till gården och därifrån, därfor war det bäst att se till, att han gjorde det

första. Hwarje julafton lade mor med egen hand allt möjligt slags sofvel samt julgröt med smörklimp ned i en skål, som hon satte på logen. Efter några dagar befanns skålen vara tom, så ingen kunde då twifla på tomtens tillwaro. Att kattor och råttor kunde våga smaka på tomtens mat, föll oss aldrig in.

Wid åtta-tiden tändes julljusen, och wi placerade oss alla i noggrann ordning omkring julbordet. Sittande läste far upp alla de i katekesen förekommande bönerna före måltiden, och wi lyssnade andäktigt. Sedan bjöd far oss alla vara välkomna till bords. Detta låto wi ej säga oss twå gånger, wi makade försiktigt undan våra julhögar och grynljus för att hafwa bättre utsikt öfwer de läckra anrättningarna. Far drog det stora sofvelfatet till sig och skar för sig en riklig portion samt delade sedan ut åt oss andra. Ölståkan gick laget runt. Under högtidligt allwar tömde wi det ena fatet efter det andra. Efter köttet kom lutfisken, som war grundligt beströdd med stött swartpeppar. Blodkorf och grynkorf följde, och så kom högtidsrätten, den hwita gröten, med smörhåla uti, till hvilken punkt alla skedar sträfwade. Den grundliga aftonmåltiden afslutades med kallskål, som bestod af julöl, wört och isoppadt bröd. Far läste bordsbönen och önskade oss maten wälbekommen, hwarz wi alla swarade i kör: "Stor tack, heder och ära för maten". Nu inträdde ett högtidligt ögonblick. Far gick ut ur stugan, men wi andra sutto kvar på våra platser. Utkommen tittade far in genom fönstret, som hwarken hade rullgardiner eller jalusi, och betraktade noga de innewarande. Om någon under året skulle dö, syntes han nu sittande utan hufwud.

Husfadern fick ej med ord, min eller tecken förråda hwad han sett, ty gjorde han det, måste han byta plats med den lifdömde och själf gå döden till mötes. Innan man gick från bordet, lästes juldagens epistel och ewangelium, och några julpsalmer sjöngos. Mor ordnade askan i spiseln efter julbrasen i en hög och sköt spjället. Den askan fick sedan ej röras, förrän man kom hem från julottan, och då skulle man kunna läsa hemlighetsfulla saker där.

Wid tio-tiden begåfwo de, som ämnade sig till julottan, till ro. Så många som möjligt borde och wille gå dit, endast någon stannade hemma för att se om huset. Den, som skulle blifwa hemma, måste waka hela natten för att se om julljusen samt wäcka de sofande nästa morgon. Julljusen skulle brinna, ända tills man trodde julottan varför jord i kyrkan. De fingo ej snoppas någon enda gång eller flyttas från sin plats, sedan de blifvit tända, ty då dansade de ej. Man antog, att vår Frälsare födts kl. 12 på natten och att till minne därav ljusen alltid på samma klockslag dansa-

de, d. w. s. lågan flämtade häftigt åt alla sidor. De lärde förklarade wisserligen, att julljusens dansande berodde på, att gaser samlat sig under den tjocka ljuskaren, men det ansåg allmogen vara uppenbart hån. När ljusen dansade wiste de säkert, att klockan var 12, och därefter ställde de också sina ur. Man hade då inte järnwägsklockor att rätta sig efter, utan man ställde klockorna efter soluppgången och almanackan. Men om adwentstiden kunde man ofta nog ej skönja soluppgången för rimfrostens skull, och då var det bra att hafwa julljusen att rätta sig efter.

I god tid wäcktes de sofande, ty julottan började klockan 4, och vägen till kyrkan var mycket lång för oss. Tanken på julottan satte lif i de domnade lemarna, och rätt som det var, befunno wi oss på wäg dit med en hel mängd af granngårdarnas folk. Några af männen buro sprakande tjärbloss, som kastade ett klart sken på den hwita snön och skinrade mörkret. Det var en härlig wandring i den stilla, högtidliga natten. Öfwerallt låg bländande hwit snö. Den

AB ÄLGHULTS GLASBRUK

Tel. 0481-633 60

GLASBODEN ÖPPEN

13 juni – 22 augusti

Vardagar	9–18
Lördagar	10–16
Söndagar	12–16

Övrig tid

Vardagar	9–15
Lördagar	10–16
Söndagar	12–16

Planerar Ni en bussresa, kontakta glasbruket först!

knarrade under fötterna så egendomligt och gnistrade och blänkte i skenet från tjärblossen. I skogen stodo granarna så tysta och allwarsamma, endast en sakta susning rörde dem då och då. Öfwer våra hufwuden gnistrade stjärnorna, och ur alla stugor lyste wänliga ljus. Den ena skaran efter den andra stötte till, alla med bloss, så att, då wi närmade oss kyrkan, lyste himmelen som ett eldhaf. I en bestämd håla ett stycke från kyrkan kastade alla sina bloss, som ännu en stund sprakade och flammade. När klockringningen hördes från tornet, öppnades portarna till den upplysta kyrkan, och i högtidligt tåg gick menigheten under orgelns toner in i Herrens hus. Innan man satte sig på bänken, brukade man stryka med handen öfwer den för att känna efter, om där låg någon mull, ty då visste man, att de döda hållit gudstjänst i kyrkan under natten. War någon twiflände, så blef han härigenom strax omvänd, ty icke tänkte han på allt damm, som lagt sig på bänkarna, då man några dagar förut sopat kyrkan. Snart ljödo julpsalmerna under hwallfwet, och det gamla, ewigt nya ewangeliet om Gudsbarne, som lät sig födas på jorden till alla människors frälsning, förkunnades från predikstolen. Efter ottesången följde omedelbart högmässan, och de bäge gudstjänsterna warade ungefär 4 timmar tillsammans. Det blef varmt och kwaft i kyrkan af de många osande talgljusen och alla människorna. Hettan, det långa stillasittandet och tröttheten efter allt föregående stök blef folket öfvermäktigt, den ene efter den andre slumrade ljufliga in. Kvinnorna höllo sig något bättre wakna än mannen, tack ware de små granna dosorna, fylda med ingefära, anis och

socker, som de flitigt stucko tungspeten i. Dosorna wandrade raskt från den ena till den andra, bänkraderna utefter. Männens skickade och snusdosorna mellan sig, men det hjälpte ej mycket mot sömnen. Eftersom det i vår församling ej fanns någon kyrkstöt, som gick och knackade i golfwet för att väcka de sofwande, kom det på prästens lott att hålla församlingen waken. Han måste tala så högt han kunde och emellanåt slå ett slag i predikstolen, ej för att väcka de sofwande, ty härtill behöfdes mer, utan för att ej öfverröstas af snarkningarna.

Ändtligen woro de båda gudstjänsterna öfwer, och wi fingo bege oss hem. Nu uppstod en rusning ut och en kapplöpning hem af dem, som hade lika lång väg. Den, som kom först hem, skulle nämligen först få sin gröda inbärgad. Wi ungdomar togo saken på rama allwaret, och mången ungerswen och ungmö lade under den färden grund till framtidia sjukdomar. Det första man gjorde, då man kom hem, war att undersöka askan i spisen. Syntes i den något spår, som wände utåt, betydde det, att någon af sönerna eller döttrarna under årets lopp skulle lämna hemmet för att träda i hjonelag, men woro stegen wända inåt, så komme någon måg eller swärdotter att draga in i huset. Wi woro naturligtvis mycket nyfikna, innan wi fingo reda på, huru det förhöll sig med stegen. Syntes werkligen sådana, så fingo far och mor brådtom med att tala med sina ungdomar. Mor samlade sysstrarna omkring sig, ty hon skulle afgöra, om de woro kompetenta till att gifta sig eller ej, och far drog sig litet afsides för att resonnera med oss pojkar. Man talade då för tiden ej om, huruwida barnen

woro giftaswuxna eller ej, utan om de wore arbetsdugliga nog för att bilda ett nytt hem. Ansågo föräldrarna ej, att de woro det, så hjälpte hwarken böner eller tårar. Fordringarna woro ej så små.

Då våra föräldrar gjorde klart för oss, hwad som fordrades af oss, för att wi skulle få träda i äktenskap, togs den profetiska askan bort och en ny julbrasa upptändes. Mor utdelade skyndsamt frukost åt oss hungriga kyrkobesökare. Tidigt åts sedan juldagsmiddagen, som endast bestod aw rester från gårdagen. Julbordet stod för övrigt uppdukat dagarna igenom under hela hälgen, så att man, när man wille, kunde förse sig med något att äta. Efter middagen läste någon högt predikan öfwer dagens text af Luther, några julpsalmer sjöngos, och man gick samtalswis igenom de predikningar, som man hört på morgonen. Ofwanpå detta togo de äldre sig en särdeles wälbehöflig hwila, men wi lifskraftiga ungdomar begåfwo oss ut i det fria. I granngårdarna hämtade wi de andra ungdomarna med oss ut till kälkåkningar och skridskofärder. Då hade wi roligt i de höga backarna, utför hvilka det bar af i hwinande fart. Och på isen war det ej mindre roligt. Kölden nöp i kinder och näsa, som blefwo så röda, men fröso gjorde wi icke, ty den starka farten och de lifliga rörelserna höllo oss så warma, så warma. Då det började skymma, måste wi gå hem och sköta om kreaturen. Tidigt åto wi sedan kwäll, för att snart få komma i säng och riktigt få hwila ut efter alla strapatser, och den hwilan smakade obeskrifligt skönt.

Annandags-morgonen blef man wäckt af mor, som trakterade hwar och en på sängen med syltfläsk, bröd och julöl. En stor brasa hade hon gjort upp i

spisen. Efter att hafwa tagit en klunk julöl ur ståنkan kände man sig benägen för att sätta sig upp och smaka på de andra håfworna. Under det att brasan spred sin behagliga wärme i rummet, kröp man ur bädden. Den dagen gjorde mor och systrarna särdeles omsorgsfull toilett. Det allra finaste de hade i klädväg satte de på sig jämte det nya de fätt i julklapp. Silkedukarna och prydnaderna från farmors och mormors tid kommo nu till heder. På allra bästa wis pynrade wi oss till kyrkan. Denna dag började ej gudstjänsten förr än klockan 10. Ej gjorde man sig heller brådt hem från kyrkan som föregående dagen. Nu skulle man wisa sin stass och se, hwad de andra hade för fina saker på sig. För det ändamålet stannade alla kvar på kyrkbacken en stund efter gudstjänsten. Gubbarna bjödo hwarandra att smaka ur lommaflaskan och språkade om ditt och datt, under det att gummorna låto hwarandra känna på innehållet i fina matknyten och beskådade hwarandra. Wi ungdomar samlades i ett hörn och smågnabbades om hwem, som kom först hem dagen förut. Och så hade wi åtskilligt att berätta från kälkbacks- och skridskofärderna i går och planer att uppgöra för nya sådana. I sakta mak begåfwo wi oss sedan alla hemåt, samlade i stora sällskap.

När wi kommit hem, gömde mor och systrarna undan högtidsdräkten och togo på sig helgdagskläder. Den fina dräkten kom nu ej fram förr än på nyårsdagen och trettdedagen, då man wandrade till kyrkan för att återigen stassa i den. Denna eftermiddag satt man i godan ro i julstugan, beundrande jularken och bonaderna, som alltid woro nya, fast man sett dem år efter år,

Lisa

och läste högt en predikan. Så snart julbrasen war utbrunnen samt människor och djur fått sin förplägning, kröp man till kojs, ty ännu war man ej uthwilad efter föregående ansträngningar. Så sof man i allsköns ro och drömde ljufwelia, tills det blef ljusan dag.

Nu kommo hwardagarne med alla sina hejdundrande julkalas. Arbetet war nu bannlyst, och man wandrade från den ena bjudningen till den andra. Det gick ståtligt till wid dessa julkalas. Mat och dryck wankades i öfwerflöd. Wärdfolket trugade och bjöd, och äta måste man "af alla krafter", ty annars ansågs man vara "högtidlig". Men man fick ej lyssna till den första bjudningen och inte heller till den andra, utan man mås-

te krusa ordentligt och låta sig bokstafligen dragas fram till bordet. War man riktigt artig, så kröp man ut i wedboden och gömde sig där eller någon annanstädes, så att wärdfolket fick gå och leta efter en och med åtskilliga wälmenta knuffar föra en fram till bordet. Hwad där lektes på julafonden och dansades se'n, spelmännen fingo hålla på att gnida fiolen hela natten ända till ljusan dag. Så dag efter dag julen igenom ända till trettondedagen, då det sista julkalaset hölls hemma hos oss. Se'n kom den blåa söcknen med mångahanda sysselsättningar och mager kost. Men under en lång tid hade man minnet af julen att lefwa på, och se'n kunde man snart börja se framåt till en ny julhålg.

Så har farbror Abraham berättat Lisa.

Denna berättelse är skriven omkring 1905 och avser sålunda julfirandet i Småland i mitten av 1800-talet.

Anton Johansson

Gillets postgirokonto

467 90 - 2

Sparkassans postgirokonto

646 16 77 - 4

Sammanträdesplats:

Smålandsstugan i Slottsskogen,
Göteborg

Telefon: 82 22 04

JULOTTE PREDIKAN I DÖDENS SKUGGA

Ett tvåhundra års minne från Jälluntofta

"Väktare, väktare, vad lider tiden, jag som har vakat hela denna långa natt!"

Dessa ord är väl egentligen det enda fasta citat, som folktraditionen känner till efter en mäktig och gripande julottepredikan, som en gång hölls i Jälluntofta gamla kyrka. Året var alltså 1793.

Vad var då anledningen till denna predikan, som så har etsat sig in i folkmindet, att den där i viss mån kunnat bevaras i 200 år? Med stöd från studier av olika kyrkliga handlingar och anteckningar skall här något redogöras för detta.

Den längst kända prästjänsten inom Jälluntofta församling, har innehäfts av Andreas Lammerus. I 42 år, från 1748 till 1790, var han komminister i Jälluntofta. Andreas Lammerus var född i Färgaryd år 1712 och son till komministern där, Jonas Lammerus, bördig från Lammakulla i Agunnaryds församling, och hans hustru Maria, född Svensdotter från Kulltorp, tidigare förenad i äktenskap med Lammerus företräddare i Färgaryd, Andreas Billscher, bördig från Billarp i Västboås.

Andreas Lammerus ingick äktenskap den 17 oktober 1749 med kyrkoherdettern från Bolmsö, Catarina Maria Barkman, född den 1 april 1733. I detta äktenskap föddes fyra barn. Jonas den 6 mars 1753, Magnus den 22 december 1755, död som domprost i Växjö år 1828, Maria Elisabeth den 21 juli 1760, gift med komministern i Anderstorp J. Saxelin och död den 9 februari 1781, samt Christina Catarina, född den

28 oktober 1765. Det är vid hennes namn vi något skall stanna.

Om denna Christina Catarinas ungdom vet vi inte så mycket. Komministerns, eller som på den tiden hette kaplanens bostad var Blängsbo, en gård belägen ungefär en halvmil från Jälluntofta kyrka. Traditionen vill berätta, att Andreas Lammerus var den sista prästman, som hade fast bostad här för att på 1780-talet flytta fram till Jälluntofta kyrkby, där den första prästgårdsbyggnaden restes på den så kallade "gamle gården" för att 1827 ersättas med en ny byggnad, denna gång placerad där den 1940 fick ge plats åt det hus som numera är privatbostad.

Mangårdsbyggnaden från "gamle gården" flyttades i något mindre form till den nya prästgården, där den första tiden tjänstgjorde som prästmännens speciella "studiekammare", användes som läsrum för ungdom och konfirmander och de sista årtiondena som drängstuga. Den revs på 1930-talet.

För att efter denna bostadsbeskrivning återgå till Christina Catarina kan det nämnas, att både hon och syskonen kallade sig Lamér i efternamn. Vid 23 års ålder, närmare bestämt den 6 juli 1788, ingick Christina Catarina äktenskap med Magnus Lönblad från Månsarp utanför Jönköping och son till komministern där, Johan Lönblad, härstammande från bondeföräldrar på Visingsö, och hans hustru Catarina, född Nylander och dotter till kyrkoherden i Åker, Magnus Nylander.

Magnus Lönblad var den femte i syskonskaran på åtta och föddes den 12 februari 1754. De nygifta bosatte sig i Jälluntofta, där Lönblad blev "hjälpe präst" åt sin svärfader, och efter dennes död 1790 valdes Magnus Lönblad till komminister och tillträdde 1791. I detta sammanhang kan nämnas, att den ännu brukade mässkruden i Jälluntofta bär detta årtal och har tillförts kyrkan genom den Lamérska släkten.

Glädjen hos den unga prästfamiljen var förståeligt stor över att få bo och tjäna i makans födelseförsamling, och den 18 maj 1790 föddes deras första barn. En flicka som fick namnet Andriette. Den 18 december 1793, alltså för 200 år sedan, föddes ånyo ett flickebarn i Jälluntofta prästgård, makarna Lönblads andra barn. Glädjen över den lyckliga tilldragelsen kunde emellertid inte vara särskilt stor, då den nyblivna modern var mycket klen, och på själva julnatten slöcknade den flämmande livslågan och direkt från makarnas dödsläger gick Lönblad upp till den lilla församlingskyrkan, inledande sin predikan med de i denna artikels början citerade ord. En predikan, som enligt samtida källor grep de församlade i deras innersta och som blev vida omtalad i hela Västbobygden och förtäljdes i generationer framåt. Det var en predikan i dödens skugga sades det.

Att det genom detta dödsbud blev en dyster sorgens jul och nyårshelg i den lilla församlingen kan man väl förstå och när stoftet av den unga prästfrun trettondag jul 1794 vigdes till den sista vilan, följdes hennes jordafärd av en hel sörjande församling.

Det lilla flickebarnet fick vara vid liv och gavs i dopet den 22 december 1793

namnen Catarina Elisabeth, tydligen uppkallade efter sin moder och moster. Som faddrar står i Jälluntofta födelsebok antecknade: Samuel Nilsson, Skiphult, Maria Andersdotter, Klockaregården, Nils Larsson, Blängsbo, Anna Nilsdotter, Gunnalt, Nils Eliasson, Fåglanäs, Anna Eliasdotter, Ringshult, Samuel Svensson, Hule, och Elin Larsdotter, Fåglanäs.

Vårdnaden av den lilla övertogs i första hand av mormodern, och 1796 ingick Magnus Lönblad nytt äktenskap, denna gång med lektorsdottern Petronella Catarina Collin. Året därpå tillträdde Lönblad tjänsten som kyrkoherde i Södra Hestra och efterträddes i Jälluntofta av C. G. Ljungberg. De minderåriga barnen åtföljde givetvis sin fader vid förflyttningen till Södra Hestra, och så gjorde även mormodern, som avled där den 1 april 1807.

Magnus Lönblad var en kraftfull man och tjänstgjorde återstoden av livstiden i Södra Hestra. Han dog den 13 april 1829. Hans minnestecknare, Lagergren, säger om honom: "En kraftfull och rättfram man av gammal lära och tro som uttalade fritt vad han menade." Många av hans infall och kraftord, varmed han avkväste okynnet, var länge hos folket i friskt minne. Av sina förmän fick han också goda vitsord. Sålunda uttryckte biskop Ludvig Mörner vid en biskops-visitation i Södra Hestra 1806 sin "...synnerliga aktning och tillgivenhet för kyrkoherde Lönblad och hans ämbetsgärning".

Om vi så något vidare skall följa Catarina Elisabeths öden, så kan nämnas, att hon efter barnåren i Södra Hestra kom till morbrodern i Växjö. Den i denna artikel tidigare nämnde Magnus

Lamér som för övrigt får anses som det lilla Jälluntoftas störste son, om vilken några korta data här skall nämnas.

Började studier i Lund 1775, his. nat. doc. 1786, botanisk demonstrator 1787, hist. lektor i Växjö 1790, prästvigd 1802, lektor 1808, teol. doktor 1809, domprost i Växjö 1816, riks-dagsman 1823, på förslag till biskop i Växjö tillsammans med Esaia Tegnér, död 1828.

Catarina Elisabeth ingick äktenskap den 10 februari 1815 med logarvare A. G. Björklund i Växjö. Om Catarina Elisabeth besökte sin barndomsförsamling Jälluntofta efter sin avflyttning från

orten, är givetvis inte känt. Men hon och hennes syster Andriette ände ända till år 1819 ett hemman i Ölmesberg i Jälluntofta. Detta var ett "morsarv", och den 16 februari 1819 undertecknades köpehandlingen om Ölmesbergsgården av Catarina Elisabeth och systern Andriette, som även hon var bosatt i Växjö och gift Lund. Morbrodern domprosten, var tydligent inte medägare utan har på köpehandlingen om Ölmesbergsgården skrivit: Mot ovannämnda avhandling har jag alldeles inget att invända.

Catarina Elisabeth dog den 3 oktober 1860.

Allan Nilsson

Småländsk Kalvsylta från

ELO-LIVS
LAMMHULT

DEN GLAASTE BLANN ALLE GLAE MÄNSKER

kan man sätta som rubrik över läraren, klockaren, poeten och varför inte också aktören Viktor Haak. Han valde åt sig den skönaste platsen i hela Lönneberga socken. Han residerade nämligen vid den fagra Linnens strand, endast ett stenkast från den boning, i vilken en annan livad smälänning såg dagens ljus, nämligen Albert Engström.

Viktor Haak var född i Lönneberga och hade alltså blivit hemorten trogen. Det uppdagades tidigt att han var utrustad med s.k. läshuvud och han sattes av denna anledning i lärdomsskola för att bli präst. Hans goda förstånd hade mer än väl räckt till att befordra honom till en kyrklig karriär, men ekonomin stod inte rycken. Han måste därför brådskande ta sin Mats ur gymnasiet och skicka densamme till seminariet. Det skedde inte utan vemod. Men den unge Viktor var av naturen en "gla mänske" och lekte sig fram till en skollärarexamen, som i förbifarten kompletterades med godkänt kantorsprov. Så hade han i alla fall skaffat sig en födkrok. Denna var i begynnelsen mager, men för den som aldrig hade lust att lägga på hullet gick det bra att hanka sig fram på fisk-diet. Naturligtvis fångade han fisken själv. Linnens storgäddor och abborrar levde farligt i slagskuggan av Viktors eka. Många är hans fiskehistorier som berättats man och man emellan i bygden, en del har också kommit på pränt. För Viktor Haak var fiskandet både en vetenskap och en del av de sköna konsterna, varför man också kunde fogा ett ytterligare yrkesepitet till hans övriga, nämligen fiskaren Viktor Haak.

I Albert Engströms sällskap tillbragte han många oförgåtliga stunder på Linne och vennen Albert gav han ett ganska högt betyg som fiskare, fastän även denne kunde "dabba" sig ibland. Som t.ex. den gången då han rodde ifrån en till kyling nedslänkt plunta. "Så ivrig får man inte bli hur bra det sen nappar" förebrådde han sig själv efteråt. Men annars skötte han sig bra till sjöss ansåg Viktor Haak och han tillade "Om han inte gett sig iväg till Roslagen och förstört sina naturliga anlag kunde han med tiden blivit en riktig överdängare".

Till Haaks lycka var det femdagarsvecka i Lönnebergaskolan. Lördagen tillbringades följaktligen på sjön. De högre skolmyndigheterna försökte ändra på denna tidens goda ordning. Men man hade inte räknat med Viktor Haak. Han kämpade ända till högsta instans för sin lördag och vann så småningom dragkampen till somligas grämelse. På gamla dar fick han uppleva den allmänna femdagarsveckan i skolan. Och med ett litet stänk av skadeglädje sade han "Nu är det väl ungarna som sagt ifrån och då är undervisningsråden tvungna att lyda".

Haak var i många avseenden en särpräglad magister. Så tyckte både skolråd och inspektörer, men hans pedagogiska talanger var så odiskutabla att man övervägde med hans okonventionella metoder. Ungarna trivdes med sin gladlynte lärare, som sällan tog till aga utan kunde hålla ordning i glädjens tecken. Detta kunde väl stundom missförstås av en och annan bitsker prost – dessa regerade skolråden på Haaks tid – och ibland

uppstod det små kontroverser. En prelat av den gamla stammen skulle förbjuda Haak att inköpa "Nils Holgerssons underbara resa" för skolans räkning. Magistern köpte då ett exemplar åt sig själv och sträckläste boken högt för sina andlöst lyssnande elever. Det blev några underbara dagar för dessa barn, som troligen inte blev mindre verklighetssinna för att de fått vistas i sagans förtrollade värld.

Kantorn Haak som skulle blivit präst ägnade en stor del av fritiden under sina första skolår med att ge privatlektioner åt begåvade barn som skulle prova på en högre skolform. Han glömde aldrig det latin han lärde sig i ungdomens vår och det var för honom en glädje att upprepa sentenser på Ciceros välklingande tungomål, liksom den latinska poesins mästerverk. Likaså nämnde han markens örter med dess latinska namn, och som sann Linnéan hade han anlagt en botanisk trädgård i ett av tomtens mest skyddade hörn.

Men Viktor Haak talade inte bara latin utan han talade framförallt med bönder på böndernas vis. Som få behärskade han den nordostsmåländska dialekten grammatiske egenheter och under konstnärsnamnet "Danjel ve Körsgrinna" producerade han sig som poet på bygdens tungomål.

När han nått pensionsåldern ägnade han sig mera allvarligt åt sin artistiska karriär. Genom bl.a. Hasse 2:s förmedling blev han en av attraktionerna på Skansen där han som Danjel lade ut texten. Dikter och historier blev livfullt återgivna av denna temperamentsfulla nordösting som i sin yttre skepnad hade starkt tycke med Döderhultarns modeller. Och stockholmarna som i många

fall hade sina rötter i Småland, skockades kring den talföre klockaren.

Poesin hade alltid lekt Viktor i hågen, och redan som gymnasist lekte han med ord. Tonen i hans ungdoms poesi gick mest åt det sorgsna hålet, som alltid – menade han – är fallet när man är riktigt grönskande ung. Han funderade ett slag på att bryta upp från det borgerliga livet och bli skald på allvar. Han dryftade detta med sin vän Tor Andrae, sedermera biskop i Linköping. Denne nagelför Haaks verk och resultatet av granskningen blev ett vänligt brev där han bad Haak avstå från att bli en ny Fröding, men rådde honom ändemot att fortsätta på sin humoristiska linje.

**"Dom flesta lever
i den tron att
det inte finns någon
skillnad mellan bank
och bank"**

**Det är helt fel. En
bank som engagerar
sig för dig kan ge dig
helt nya ekonomiska
möjligheter.**

**Låt oss bevisa vad
vi kan göra för dig.**

Handelsbanken

Lilla Bommens Torg
Box 11164
404 24 Göteborg

Hittills har vi följt Viktor Haak som skolmannen, fiskaren, klockaren och poeten. Detta borde för en dödlig vara nog. Men inte för en kraftnatur som Haak. Den naturliga fortsättningen var att försöka på skådespelaryrket efter Skansensejouren. Han fann nämligen under skansenåren ett obeskrivligt nöje i att agera inför en tacksam publik och odlade i många år sin enmansteater. Han dök upp på hembygdsfester och föreläsningsföreningar, vilka anlitade hans talanger, och det låg liksom i luf-ten att han skulle bli filmstjärna.

Han blev heller inte förvånad när Chamyl Bauman från Sandrews, vilken var född i Vimmerby, en dag föreslog Haak att medverka i en film där Albert Engström bestod med det litterära underlaget. Bauman hade problem med att få stockholmarna och andra icke små-länningar att låta som smålänningar i den planerade filmen "I mörkaste Småland". Viktor Haak skulle bli magistern

som skulle lära dessa skådespelare den rätta dialekten. Och Haak kom, sågs och segrade. Sigurd Wallén och Fjell-ström tog honom genast till sina hjär-tan. "De va' som vi hade vatt läskam-ra-ter" sa' Viktor Haak. Även Julia Ceasar förlorade sitt hjärta till den store char-mören, som tog fram sina pedagogiska kunskaper och talanger och lärde de agerande att uttrycka sig på det tungo-mål som var gångbart i en smålandsfilm av Albert Engström.

Men Viktor Haak var inte nöjd med en roll bakom kulisserna. Han manövrerade så att han också fick posera fram-för kameran. Slugt fogade han det så att han fick bidraga till dialogen med egen-händiga repliker, inslag som blev all-mänt bejublade.

Sådan var han den glade smålänningen Viktor Haak, alias Danel ve Kör-sgrinna, som blev en legend redan under sin livstid.

Lars Melin

Fullständig Kemtvätt
Mockaplagg
 KEMtvätten
I KALMAR
Ölandsg. 5. 0480 - 183 84
Timmermansg. 11. 0480 - 183 83
KALMAR

BARNDOMSÅR I SMÅLAND

På Hummelstad gård, ungefär mitt emellan Västervik och Vimmerby, där föddes jag och bodde, tills jag var sjutton år. I statarlängan, där jag bodde med mina föräldrar och fem syskon, fanns det två vindsrum. Dessa vindsrum var ett slags statarnas privata BB, och dit tog sig kvinnorna, när det var dags att föda sina barn. Med hjälp av ortens barnmorska föddes också jag i ett av dessa rum.

Det var ju praktiskt med ett eget rum i de ibland svåra stunderna. Trångboddheten var ju ganska påtaglig i den vanliga enrummaren.

Jag har ibland tänkt på att barnkularna i det stora huset följdes åt åldersmässigt. Jag hade tre jämnåriga kamrater och mina syskon likaså, hur det nu gick till. Någon forskning i detta är naturligtvis meningslös. Många av dem som växte upp i huset är borta för alltid, och de få som finns kvar är spridda runt om i landet.

Där det stora huset stod växer det träd och buskar, och den som inte bott där kan inte förstå att det funnits ett hus på platsen. Huset, som från början var ett timmerhus, senare brädfodrat när det blev för otätt, brändes ner. Det skulle blivit för dyrt att riva, och så fick Ankarsrums borgarbrandkår ett bra övningstillfälle. Det enda man kan säga om detta är väl att vägglössen strök med.

Min jämnåriga "bästis" från den tiden heter Stig. Han lever än och bor sedan många år i Västervik. Stig bodde i en lägenhet på andra våningen över oss. Vi var som ler och långhalm och kalla-

des Knoll och Tott, ett känt par i en tecknad serie. Varje morgon träffades vi i trappan eller ute på farstukyisten. Från det vi var mycket små, tills vi gått våra sex år och fortsättningsskolan, den tids "läroverk" för oss, följdes vi åt.

Det fanns ju mycket att ta sig för på en stor lantgård, och när vi ibland träffas kommer alltid våra bedrifter på tal. I en stor ladugård med många djur, åkrar och ängar och stora skogar omkring fick vi uppleva mycket som inga ungar får vara med om i nutid. I ladugården pågick en ständig förnyelse, när korna kalvade, fären fick lamm, stona föl, och när inte minst alla griskultingar kom till världen. Även slaktaren var för oss ganska naturlig, men vi drog oss gärna undan, när våra vänner skulle slakta.

En bäck från en blötmosse var kulerterad under ladugården. Där den kom fram på nersidan, bildades ett litet delta på våren. Där byggde vi våra skvaltkvarnar, och det blev en ganska mäktig orkester av alla olika ljud. Det var rumfordburkar mot ansjovisburkar och ett och annat grytlock som "lånares" för att ge liv åt orkestern.

Bäcken rann ut i Långsjön, den är två mil lång och smal, så att den liknar en norrländsk älvs. Vid sjön höll vi till både sommar- och vintertid. Långt innan vi började skolan kunde vi simma. Simdynor tillverkades av säckväv och kork. Varhelst det öppnades en öl eller läsk, tog vi hand om korken, trots att ordet återanvändning ej var uppfunnet.

Vintertid åkte vi skridskor och spark på isen, som ofta låg redan i november. Skridskor, ja det var naturligtvis stock-

skridskor, lite klumpiga saker av trä med en skena som såg ut som en spiskrok fram. Några remmar hade vi inte, men det gick med snören också, fast de satt ju inte som gjutna på kängorna precis.

Ett roligt nöje på vintern var slängungan, som tillverkades av en påle genom isen och ner i sjöbottnen, sedan en lång slana med en bult i överändan på pålen, så att slanan kunde dras runt. Längst ut på slanan fästes en drög, och med en eller flera på drögen blev det som en karusell, när några sprang runt med slanan.

Vid badplatsen fanns en såg, som drevs av Barkpelle, vars riktiga namn var Petrus Gustavsson. Som den smålännings han var lärde han sig i unga år att tjäna pengar. Han samlade bark vid skogsavverkningarna och sålde till AB Tannin i Västervik, som tillverkade garvämne av barken. Han började sågtimmer i en ganska blygsam omfattning men utvidgade med hyvleri och lådtillverkning. En ångmaskin ersatte råoljemotorn och då minskade sågspänshögarna och driftens kostnad blev billigare.

Vid sågen tillbringade vi mycket tid. Vi kunde tjäna någon krona genom att lägga fram lådämne åt våra bröder, som spikade strömmingslådor och frukt lådor. Vid sågen hade man också kolmiljor; det blev gott om material till miljona vid timmersågning.

På sjön gick en bogserbåt, som hette Undine. Den drog timmerpråmar med kol till Ankarsrums bruk och varor till ortens diversehandel som returlast.

Stig och jag var som sagt med både där vi fick vara och även på olovlig mark. Som när vi skulle palla påron hos skolläraren.

Vi gick i första klass i småskolan med fröken Törnberg som vår lärarinna. Hon var snäll och mycket omtyckt och försökte lära oss det bästa i livet.

Till skolan hörde en stor frukträdgård, som folkskollärare Karl Karlsson skötte med stor omsorg. Han var medlem i hortikulturens vänner bland annat.

Vi hade gallrat ur häcken något. Det råkade bli mitt för ett stort Greve Moltketräd. När päronen såg mogna ut begav vi oss till skolan, kröp genom häcken och fyllde våra lumberjackor. Just när vi var på återtag, kom läraren. Jag kom genom hålet i häcken, men Stig var för uppstoppad och fastnade.

Det blev stor uppståndelse och vi måste gå till läraren och be om förlåtelse. Vi kände oss mycket illa behandlade och beslöt oss för att rymma hemifrån. Eventuellt skulle vi komma hem igen någon gång som rika och välbärgade, så att vi inte behövde krusa någon för nägra pärons skull.

Sågen blev en hjälpare i nödens stund. Där hade vi sedan tidigare en flotte. För det var ju sjöledes vi skulle komma ut i stora världen. Flotten förstärktes något, och med ett lakan som segel bar det av en lördagsmorgon.

Efter en seglats på trehundra meter drev vi iland vid Lyckorna, ett par små åkrar, som tillhörde gården. Där fanns två stora päronträd, gråpäron och en annan sort, mjöliga och mycket goda. När vi ätit oss mätta gick vi hem och rymde aldrig mer.

Rune Karlsson

Förutvarande ordförande

Edvard Uddenberg	1873–1874
Alfred Wennerlund	1875–1880
Masse Johnson	1881–1889
Sven Johan Nilsson	1890–1901
Manne Bergengren	1902–1908
C.A.E. Gobom	1909–1910
F.I. Almén	1911–1920
Thorsten Brunius	1921–1928
Torsten Hasselrot	1929–1930
B.J. Colliander	1931–1934
Folke Sjögren	1935–1939
Hilding Törnebom	1940–1943
K.G. Lindberg	1944–1947
Olof Jonasson	1948–1951
Elias Lindgren	1952–1958
Gomer Brunius	1959–1963
Uno Hernroth	1964–1968
Johannes Hedberg	1969–1974
Torsten Johansson	1975–1980
Göran Holmberg	1981–1991

Nuvarande ordförande

Berne Åqvist	1992–
--------------	-------

Gillets hedersmedlemmar

Gustav Abrahamsson

Gomer Brunius

Uno Hernroth

Gillets förtjänsttecken har tilldelats:

Nr 1 Uno Hernroth	Nr 7 Sven Larsson
Nr 2 Carl-Einar Abrahamsson	Nr 8 Gunnar Berglund
Nr 3 Knut-Olof Strandberg	Nr 9 Lars Källström
Nr 4 Hans Carlsson	Nr 10 Gustav Abrahamsson
Nr 5 Sven Wrangle	Nr 11 Bertil Hendefors
Nr 6 Södra Unnaryd-Jälluntofta Fornminnes- och Hembygdsförening	Nr 12 Göran Holmberg Nr 13 Birger Johnsson Nr 14 Per Bladh

A

Abrahamsson
1965

Gustav, intend, Ostg. 12, 412 75 Gbg. T. 83 29 26
(0302/122 32). 090325 i Näshult, Jönköpings län. Adj ledam
1969, stugv 1970–82. v ordf 1982–1988, v ordf i Sparkassan
1970–73, ordf i Sparkassan 1974–.

Abrahamsson
1990

Åke, civ. ek., Gamla Särövägen 87, 436 40 Askim. T. 28 36 33.
290719. Gbg (av smål. härk.).

Adolfsson
1976

Gunnar, krim.insp, Beckmans väg 8, 443 51 Lerum.
T. 0302/139 08 (94 13 54). 360720 i Vissefjärda, Kalmar län.

Adolfsson
1981

Göran, civ. ing, Tegelugnsvägen 7, 640 61 Ställarholmen.
T. 0152/409 91. 24 06 25 i Linköping (av smål. härk.)

Ahlm
1992

Sven, disponent, Stuartsgatan 8, 412 60 Gbg. T. 16 64 65
250714 i Kärnbo, Södermanlands län (av smål härk.).

Andersson
1984

Allan, kamrer, Gnejsvägen 3 A, 435 41 Mölnlycke. T. 88 28 25
(53 02 80). 371102 i Berga, Kronobergs län.

Andersson
1956

Bengt, lekt, S. Snäckskalsv. 9, 417 29 Gbg. T. 23 00 64. 220305
i Hässelby, Jönköpings län.

Andersson
1986

Bengt, polisass, Paternostergatan 28 2 vån, 414 67 Gbg.
T. 42 60 74 (61 80 00). 520703 i Gnosjö, Jönköpings län.

Andersson
1974

Börje, krim.insp, Gårdesv. 6, 443 31 Lerum. T. 0302/714 04.
260409 i Rydaholm, Jönköpings län. Revisorsuppl. 1986–1988,
revisor 1989–1990, adj. ledamot 1991–1992. Skattmästare
1992–.

Andersson
1981

Jan Oskar, civ.ing, Torsg. 32, 431 38 Mölndal. T. 20 46 35
(59 58 25). 430314 i Jönköping.

Andersson
1983

Rune, ing, Gnejsvägen 22, 437 32 Lindome. T. 76 22 75
(22 80 00 - 2159). 280503 i Femsjö Jönköpings län.

Andersson
1967

Stig, flygpl.dir, Kommendörsg. 8 B, 4 tr, 414 59 Gbg.
T. 12 33 79. 200726 i Nässjö. Adj ledam 1974–79.
V ordf 1980–81.

Andersson 1987	Thommy , bankdir, Hjortronväg. 10, 432 36 Varberg. T. 0340/193 56 (80 05 30). 470302 i Almungsryds sock. Kronobergs län. Rev. suppl 1993–.
Andréasson 1978	Sture , ing, Box 5319, 402 27 Gbg. T. 14 33 01. 250511 i Odensjö, Kronobergs län.
Arvidson 1992	Håkan , civiling, Herrgårdsvägen 7, 435 43 Mölnlycke T. 38 04 59. 361026 i Höttja, Kronobergs län.
Asp 1985	Bertil , bussförare, Poppelmannsgatan 19, 416 52 Gbg. T. 21 22 44. 220716 i Skatelöv, Kronobergs län.
Augustsson 1972	Gustav , byggmästare, Schmidtsg. 5, 415 06 Gbg. T. 26 71 50. 290414 i Almundsryd, Kronobergs län.
B	
Beck 1972	Nils-Olov (Olle) , förs.ing, Grenvägen 1, 433 47 Partille. T. 44 76 67. 250903 i Växjö.
Berggren 1975	Stig , kons, Långängen 41 B, 417 18 Gbg. T. 23 69 35 (618 000). 280916 i Virestad, Kronobergs län.
Bergqvist 1962	Kenneth , försäkr.tjm, Carlströms Väg 9, 423 34 Torslanda. T. 56 10 82 (17 74 40). 320820 i Huskvarna.
Bernving 1993	Roland , ing, Linnégatan 55, 413 08 Gbg. T. 24 87 39. T. 91 83 62 (51 74 90). 300204 i Hultsfred, Kalmar län.
Beronius 1981	Rolf , krim.insp, Kaprifolvägen 96, 434 34 Kungsbacka. T. 0300/729 77. 401105 i Hjo (av smål. härk.)
Bohlin 1985	Bengt , dir, Norra Krokslättsg. 2, 412 64 Gbg. T. 83 11 83 (21 13 13). 380609 i Sofia församling, Jönköping.
Boman 1956	Stig , disp, Skånegatan 27, 412 52 Gbg. T. 20 66 14. 160311 i Jönköping. Suppl i Sparkassan 1959–69.
Boman 1989	Sverre , sjöingenjör, Radhusvägen 8 H, 430 50 Källered. T. 795 17 94. 150130 i Lilla Edet, Gbgs o Bohus län. (med smål. ankn.)

<u>Bondeby</u> 1991	Åke, dir, Häradsvägen 11, 430 40 Särö. T. 93 55 98 (52 41 40). 190204 i Ljuder, Kronobergs län.
<u>Borg</u> 1975	Ove, försäkr.tjm, Sönerbergav. 1912, 439 93 Onsala. T. 0300/626 10 (81 60 00). 311130 i Eksjö.
<u>Borgwing</u> 1981	Weiron, polisinsp, S:a Fiskebäcksv. 166, 426 58 V Frölunda. T. 29 81 41 (61 80 00). 260625 i Forserum, Jönköpings län.
<u>Boström</u> 1990	Ivan, pensionär, Hälsogränden 5, 434 32 Kungsbacka. T. 0300/189 40. 200213 i Jönköping.
<u>Brauer</u> 1947	Nils, civ.ing, Frälsegårdsg. 21, 431 42 Mölndal. T. 27 23 07 eller 0303/740 63. 130724 i Ekeberga, Kronobergs län. Bitr gillesv 1966–69, gillesv 1970–74, rev suppl 1975–, v ordf 1976–79, adj ledam 1980–81, v ordf i Sparkassan 1968–70.
<u>Brederfält</u> 1973	Nils, byggm.snick, Kobbarnas Väg 17, 416 64 Gbg. T. 19 44 63. 150309 i Landvetter, Gbgs o Bohus län (med smål. ankn.) V ordf i Sparkassan 1974–94.
<u>Brunius</u> 1927	Gomer T, gen.kons, ryttm Övrabo boställe, 575 00 Eksjö. T. 0381/163 60. 090116 i Göteborg (av smål. härk.) Adj ledam 1947, kassaförv 1948–51, v ordf 1952–58, ordf 1959–63.
<u>Brywe</u> 1965	Anders, tandl, Irisv. 22, 434 46 Kungsbacka. T. 0300/124 67 (135 43). 350815 i Torsås, Kalmar län.
<u>Bäckman</u> 1982	Arne, restaurantchef, Dollarg. 8, 414 81 Gbg. T. 41 41 82 (82 90 51). 230525 i V. Ryd, Östergötlands län (av smål. härk.).

C

<u>Canemark</u> 1964	Hilding, ing, Bergavägen 5 B, 441 43 Alingsås. T. 0322/117 79. 151120 i Hjorted, Kalmar län.
<u>Carlsson</u> 1974	Erik, spårv.man, Hökegårdsg. 4 B, 431 38 Mölndal. T. 18 59 15. 260518 i Rogberga, Jönköpings län. Gillevärd 1984–1988. Suppl Sparkassan 1994–.
<u>Carlsson</u> 1974	Gösta, parkarb, Högadalsg. 8, 431 69 Mölndal. T. 41 84 38. 281021 i Madesjö, Kalmar län. Adj. ledamot 92–. Stugvärd 93–.

<u>Carlsson</u> 1981	Gösta, krim.insp, Finngösav. 11, 433 34 Partille. T. 44 49 14 (618 000). 370407 i Algutsrum, Kalmar län.
<u>Carlsson</u> 1971	Ingvar, polisinsp, Stabbeg. 35, 416 80 Gbg. T. 21 50 76. 221029 i Mörlunda, Kalmar län.
<u>Carlsson</u> 1990	Roddy, jurist, Vitmosseg. 21, 431 69 Mölndal. T. 82 87 55. 640114 i Mölndal (av smål. härk.)
<u>Carlsson</u> 1986	Rune, krim.insp, Brandskattevägen 2 B, 437 41 Lindome. T. 99 36 97 (618 000). 380920 i Reftele, Jönköpings län.
<u>Carlzén</u> 1983	Björn, direktör, Virvelvindsg. 30, 417 14 Gbg. T. 22 66 59. 421017 i Oskarshamn, Kalmar län.
Carris 1981	Lars, polism, Lodjursvägen 9, 440 74 Hjälteby. 0304/613 14 (618 000). 460627 i Värnamo, Jönköpings län.
Claeson 1982	Lars Åke, ing, Gökev. 13, 422 43 Hisings Backa. T. 52 12 50 (62 61 94). 251204 i Borås (med smål. ankn.)
<u>Cornedahl</u> 1981	Hans, ing, Södra vägen 17, 411 35 Gbg. T. (59 18 69). 340110 i Kalmar.

D

Dackeskog 1973	Stephan, förs.chef, Korsåsg. 89, 421 47 V Frölunda. T. 47 31 00 (58 02 00). 420929 i Göteborg (av smål. härk.)
Dahlén 1981	Per, akut.förman, Andra Åkerv. 4, 433 68 Partille. T. 26 28 62 (14 45 31). 231102 i V Frölunda (av smål. härk.)
Danielsson 1985	Sten, ing, Richertsgatan 18, 412 60 Gbg. T. 20 79 70. 211214 i Oskarshamn.

E

<u>Edström</u> 1975	Ingemar, Svängrumsg. 4, 421 35 V Frölunda. T. 47 06 59 300112 i Gbg (av smål. härk.) Gillesvärd 1982–. Sexmästare Sparkassan 1994–.
------------------------	---

<u>Ek</u> 1984	Åke, repr, Skårgatan 24, 412 69 Gbg. T. 40 32 64 (57 09 00). 240911 i Dalstorp (av smål. härk.)
<u>Ekblad</u> 1976	Gert, civ.ing, Doteviksv. 6, 430 80 Hovås. T. 28 60 87 (80 30 40). 330528 i Värnamo, Jönköpings län.
<u>Eklundh</u> 1973	Nils, trädgårdsmäst, Benarebyv. 21, 435 37 Mölnlycke. T. 88 10 17. 140531 i Dörby, Kalmar län.
<u>Ekman</u> 1974	Gösta, mont, Kakelösag. 69, 431 44 Mölndal. T. 87 52 70. 380120 i Södra Unnaryd, Jönköpings län.
<u>Ekman</u> 1966	Karl-Erik, tandl, Österängsg. 42, 431 44 Mölndal T. 27 67 24. 270109 i Färgaryd, Jönköpings län.
<u>Elgh</u> 1979	Tage, poliskomm, Skällaredsväg 80, 439 32 Onsala. T. 0300/263 39. 210511 i Göteborg (av smål. härk.)
<u>Elm</u> 1985	Staffan, krim.insp, Sten Stureg. 11, 412 52 Gbg. T. 778 08 07 (618 000). 410113 i Växjö, Kronobergs län.
<u>Elmcrona</u> 1986	Curt, säkerhetsinsp, Källvägen 48, 433 60 Partille. T. 26 66 22 (59 30 81). 461115 i Färgaryd, Jönköpings län.
<u>Emanuelsson</u> 1966	Aldor, handl, Stubbeledsg. 18, 414 76 Gbg. T. 24 90 37 (40 66 77). 091122 i Karlstorp, Jönköpings län.
<u>Engblom</u> 1982	Eric, polisint, Landåv. 4, 440 06 Gråbo. T. 0302/407 51. 140411 i Gränna, Jönköpings län.
<u>Engström</u> 1975	Bertil, ing, Södra vägen 65, 5 v., 412 54 Gbg. T. 78 07 05 200117 i Algutsboda, Kronobergs län.
<u>Engström</u> 1968	Göran, dir, Sågspångsg. 28, 416 80 Gbg. T. 21 56 10 (41 21 62). 340126 i Nässjö.
<u>Engström</u> 1987	Gösta, ritare, Ö:a Annebergsvägen 5, 433 37 Partille. T. 44 42 13. 240524 i Jönköping.
<u>Ericsson</u> 1956	Arne, ing, Pl 2666, Vessingsö, 439 94 Onsala. T. 0300/628 34 (15 19 00). 221003 i Jönköping.

Erixon 1985	Björn , polisinsp, Pl 6419 Vulseröd, 444 00 Stenungsund. T. 0303/526 97 (92 55 65). 390201 i Stockholm (med smål. ankn.)
<u>Erlandsson</u> 1977	Charles , polisinsp, Beckmans väg 20, 443 51 Lerum. T. 0302/114 80 (618 000). 370915 i Slätthög, Kronobergs län.
F	
Falkenberg 1986	Torkel , byggningstekniker, Valvägen 4, 432 01 Träslövsläge. T. 0340/411 33 (81 02 20). 330919 i Stockholm (av smål. härk.)
<u>Fondin</u> 1990	Åke , sektionschef, Kullsviksvägen 36, 430 41 Kullavik. T. 93 09 06. 220909 i Göteborg (av smål. härk.)
Forssander 1983	Per Olof , revisor, Växelmyntsg. 44, 414 83 Gbg. T. 41 89 51. 240212 i Jönköping.
Forsström 1955	Bernt , verkm, Sunnanvindsg. 2 D, 417 16 Gbg. T. 22 67 55 (22 81 00). 101127 i N Ljunga, Jönköpings län.
Franklin 1994	Erik , gymnastikdir (pens), Fyradalersg. 34, 413 19 Gbg. T. 82 90 60 (sommarbost 92 00 56). 210815 i Jönköping.
Friman 1960	Gunnar , fart.insp, Fridhemsg. 18 A, 442 33 Kungälv. T. 0303/125 73. 230130 i Tofteryd, Jönköpings län.
<u>Fritioffsson</u> 1989	Karlaksel , ing, Prytzgatan 4 C, 431 31 Mölndal. T. 87 12 65. 210802 Willstadsförs Jönköpings län.
Frykberg 1986	Sten , köpmann, Rådjurstigen 16 A, 433 50 Partille. T. 26 60 94 (26 16 06). 320602 i Göteborg (av smål. härk.)
G	
Granath 1993	Gösta , kammarskrivare, Olivedalsgatan 22 B, 413 10 Göteborg. T. 14 75 05. (58 00 15). 471230 i S Unnaryd, Jönköpings län.
Gunnarsson 1985	Björn , ing, Krikonvägen 4, 435 43 Mölnlycke. T. 88 15 33 (66 79 20). 370617 i Västervik.

<u>Gunnarsson</u> 1985	Ove, polisint, Björndammsterrassen 32, L 2, 433 42 Partille. T. 36 57 41 (618 000). 360627 i Nässjö.
<u>Gustafsson</u> 1990	Bernhard, dir, Grågåsgatan 17, 412 62 Gbg. T. 20 21 58. 241220 i Hemmesjö, Kronobergs län.
<u>Gustafsson</u> 1978	Kjell, ing, Furuslätten 44, 427 35 Billdal. T. 91 20 00 (60 70 75). 450813 i Värnamo, Jönköpings län. Adj 1982–87.
<u>Gustafsson</u> 1976	Östen, polisass, Persikov. 31, 435 43 Mölnlycke. T. 88 45 15. (618 000). 430713 i Lessebo, Kronobergs län.
<u>Gustavsson</u> 1962	Lennart, apotek, Prästgårdsängen 15, 412 71 Gbg. T. 40 59 21. 200309 i Stockholm (av smål. härk.)
<u>Gyllenhammar</u> 1973	Pehr G, tekn. doktor, Råö Gård 770, 439 92 Onsala. (59 00 00). 350428 i Göteborg (av smål. härk.)

H

<u>Haglind</u> 1970	Per, leg läk, Södra vägen 38, 412 54 Gbg. T. 18 31 77. 450218 i Göteborg (av smål. härk.)
<u>Hagman</u> 1971	Hans, Vommedalsv. 38 n b, 430 50 Kållered. T. 795 46 07. 310421 i Herrljunga (av smål. härk.) Adj ledam 1973–74, gillesv 1975–78, sexmäst i Sparkass 1973–79, v sekr 1979–87.
<u>Hagman</u> 1960	Helge, rev, Distansg. 7, 421 37 V Frölunda. T. 47 01 51 (031/13 15 11). 291017 i Gbg (av smål. härk.). Rev suppl 1967, rev 1968–83, suppl i Sparkass 1960–68, rev i Sparkass 1968–.
<u>Halvardsson</u> 1993	Weide, VVS-ing, Lillekärr södra 18, 425 31 Hisings-Kärra. T. 57 31 72 (62 94 30), 350118 i Kalmar, Kalmar län.
<u>Harrysson</u> 1975	Stig, krim.insp, Pl. 11067, 442 46 Kode. T. 0303/525 12 (618 800). 260301 i Fryele, Jönköpings län.
<u>Hedberg</u> 1964	Johannes, fil dr, docent, Bögat. 21 B, 412 72 Gbg. T. 40 69 82 (81 04 00). 121207 i Bellö, Jönköpings län. V ordf 1966–68, ordf 1969–74.

<u>Hedberg</u> 1966	John , bankdir, Värpmossev. 7, 436 39 Askim. T. 28 49 14 (45 93 50). 170315 i Tranås.
<u>Hedefors</u> 1976	Bertil , krim.insp, Spannlandsg. 8, 414 79 Gbg. T. 41 75 81 (618 000). 270213 i Vallerstad, Östergötland (av smål. härk.) Gillesv 1977–1990. Sexmästare Sparkassan 1986–93.
<u>Hernroth</u> 1941	Uno , polisöverint, Smörg. 27, 412 76 Gbg. T. 40 40 41. 050309 i Mörlunda, Kalmar län. V ordf 1961–63, ordf 1964–68.
<u>Hjärtstam</u> 1991	Svante , krim.insp., Norra Källåsvägen 43, 430 50 Kållered. T. 95 37 66 (61 95 96). 550308 i Hultsfred, Kalmar län.
<u>Holmberg</u> 1973	Göran , krim.kom, Lyckhemsv. 2, 435 37 Mölnlycke. T. 88 27 12 (618 000). 361011 i Mistelås, Kronobergs län. Gillesv 1979–80, ordf 1981–1991. Stugvärd 1993–.
<u>Holmberg</u> 1985	Per-Ola , krim.kom, Södra vägen 71, 5 tr, 412 54 Gbg. T. 778 42 90 (61 85 72). 420408 i Algutsboda, Kronobergs län. Adj. ledamot 1990–1991, v. ordf. 1992–.
<u>Holmberg</u> 1976	Sture , kont, Iskällareliden 3 A, 416 55 Gbg. T. 40 10 08 (85 60 00). 440706 i Gbg, Gbg o Bohus län (av smål. härk.)
<u>Hult</u> 1973	Gösta , ing, Bankog. 39, 414 80 Gbg. T. 41 77 20. 201121 i Växjö.
<u>Håkansson</u> 1980	Håkan , distr.chef, Vadmansg. 14 A, 412 53 Gbg. T. 20 57 18. 320102 i Oskarshamn, Kalmar län.
<u>Häggbrink</u> 1971	Willy , poliskomm, Båtsmansdalsg. 48, 424 32 Angered. T. 46 17 46 (618 000). 260923 i Högsby, Kalmar län.
<u>Högberg</u> 1990	Frank , polisassistent, Väderkvarnsg. 19 C, 417 03 Gbg. T. 51 09 53 (61 86 76). 470427 i Hamneda, Kronobergs län.
<u>Höljer</u> 1956	Eric , dir, Engelbrektsg. 62, 411 39 Gbg. T. 81 25 27. 100818 i Göteborg (av smål. härk.) Rev suppl 1958–60, rev 1961–72.

I

Ingefors
1966

Eskil, kont.chef, Prästgårdsängen 13, 412 71 Gbg. T. 40 71 33
270402 i Rydaholm Jönköpings län. Adj. ledamot 1988,
v ordf 1989–1990.

Isaksson
1984

Percy, förs, Sveagatan 25, 413 14 Gbg. T. 11 95 03.
210726 i Husqvarna. Gillesvärd 1989–1992.

J

Johansson
1976

Anton, krim.insp, Box 111, 430 50 Källered. T. 795 13 00
271015 i Väckelsång, Kronobergs län. V. sekr. 1993–.

Johansson
1988

Folke, tulltj.man, Olshammarsgatan 2, 422 47 Hisings Backa.
T. 52 25 88. 150714 i Lenhovda, Kronobergs län.

Johansson
1992

Lennart, kommissarie, Västervägen 7, 430 90 Öckerö.
T. 96 68 13 (618 128). 390127 i Värnamo. Skattmästare i
Sparkassan 1993–.

Johansson
1991

Ronny, disponent, Tors väg 24, 448 32 Floda. T. 0302/357 45
(29 23 40). 451126 i Torsås, Kalmar län.

Johansson
1973

Thage, disp, Hakarpsv. 27, 561 38 Huskvarna. T. 036/14 33 97.
300202 i Jönköping.

Johansson
1966

Torsten, länsarb.markn.dir, Bågskytteg. 2 H, 431 43 Mölndal.
T. 27 76 45 (80 16 20). 290322 i Vislanda, Kronobergs län. Sekr
1968–74, ordf 1975–80, adj 1981–82, rev 1983–92.

Johansson
1991

Yngve, säk.chef, Nilssonsberg 35, 411 43 Gbg. 280105 i
Frödinge, Kalmar län.

Johnheim
1973

Ragnar, reseinsp. Blåsutg. 12, 414 56 Gbg. T. 42 32 95
180915 i Vislanda, Kronobergs län.

Johnsson
1966

Birger, polisinsp, Frejag. 52, 431 44 Mölndal. T. 27 30 95
191001 i Algutsboda, Kronobergs län. Skattmäst 1972–78, adj
ledam 1979, stugvärd 1984–1992, suppl i Sparkassan 1973–76,
kassakkontrollant 1977–.

<u>Jubrand</u> 1980	Curt, disp, Bohusgatan 26, 411 39 Gbg. T. 778 45 33 (80 15 40). 370120 i Växjö, Kronobergs län.
<u>Jörnulf</u> 1994	Rune, f.d läroverksadj, Solstråleg. 32, 418 43 Gbg. T. 53 62 50. 160605 i Gävle (smål ankn).
<u>Jönsson</u> 1974	Nils-Olov, dir, Snapphanestigen, 436 50 Hovås. T. 28 70 26. (13 55 90). 340217 i Visingsö, Jönköpings län.

K

<u>Kamstedt</u> 1987	Lars Gösta, försörjningschef, Havssulegången 39, 421 69 V. Frölunda. T. 69 02 19 (61 55 68). 331231 i Jönköping.
<u>Karlsson</u> 1988	Karl-Olof, inspektör, Tinghall, 511 96 Skene. T. (61 85 85). 450806 i Ljungarum, Jönköpings län.
<u>Karlsson</u> 1970	Orvar, dir, Engelbrektsgatan 61, 412 52 Gbg. T. 18 22 28 (65 62 00). 320602 i Älmhult, Kronobergs län.
<u>Karlsson</u> 1984	Per-Anders, trädgårdstekn, Hammarkroken 17, 424 36 Angered. T. 30 30 83. 241020 i Östra Ed, Kalmar län.
<u>Karlsson</u> 1972	Ragnar, krim.insp, Kullavägen 9, 360 13 Urshult. T. 0477/200 66. 261001 i Härlunda, Kronobergs län. Rev. suppl 1976–79, rev 1980–88, suppl i Sparkassan 1977–86, sekr i Sparkassan 1987–1991.
<u>Karlsson</u> 1987	Rune, tullmäst, Askims Usiktsväg 13, 436 42 Askim. T. 28 41 55 (63 70 00). 250525 i Hallingbergs socken, Kalmar län.
<u>Karlsson</u> 1977	Seved, poliskomm, Träkilsg. 65, 416 78 Gbg. T. 25 64 70. 180912 i Lenhovda, Kronobergs län.
<u>Klang</u> 1983	Björn, länspolischef, Tredje Villagatan 25, 502 44 Borås. T. 033/10 43 35 (033/17 21 85). 350930 i Färgaryd, Jönköpings län.
<u>Klingnäs</u> 1987	Dayton, krim.insp, Kärralundsg. 54, 416 56 Gbg. T. 25 63 31. 170116 i Vimmerby socken i Kalmar län.

Klingstedt 1989	Per, stud, Vadmansgatan 15, 412 53 Gbg. T. 81 16 31. 510325 i Trekanten, Kalmar län.
Knutson 1982	Arne, regionschef, Nygatan 16, 575 32 Eksjö. T. 0381-169 35. 231007 i Hultsfred, Kalmar län.
Kronander 1961	Bo, Lammevallsg. 38, 431 44 Mölndal. T. 27 77 35. 380831 i Värnamo. Rev. suppl 1989–90, revisor 1991–.
Krook 1994	Mats, fil mag, Fredrika Bremersg. 9, 412 67 Gbg. T. 40 95 52. 260504 i Gränna, Jönköpings län.
Kågner 1977–89 1993–	Anders, ing, Mangårdsvägen 52 B, 269 38 Båstad. T. 0431/766 95 (4642/16 04 44). 430814 i Reftele, Jönköpings län.

L

<u>Larsson</u> 1982	Lars Evert, polisinsp, Skånegatan 17 E, 7 vån, 411 40 Gbg. T. 81 08 31 (618 000). 380605 i Västra Torsås, Kronobergs län.
<u>Larsson</u> 1984	Ronny, polisass, Näverlursg. 16, 421 44 V Frölunda. T. 45 86 81 (618 000). 360408 i Torsås, Kalmar län.
<u>Leijon</u> 1979	Ingvar, krim.insp, Silverg. 6 A, 421 71 V Frölunda. T. 29 36 64 (618 000). 240410 i Ekeberga, Kosta, Kronobergs län.
<u>Leksell</u> 1964	Carl-Christian, fabr, Carlandersplatsen 1, 412 55 Gbg. T. 18 92 30 (81 05 90). 420218 i Göteborg (av smål. härk.)
<u>Liberius</u> 1984	Karl (Joe), f.d. polisinsp, Stuartsg. 6, 412 60 Gbg. T. 20 71 52. 111221 i Augerums Förs, Blekinge (smål. ankn.)
<u>Lidehorn</u> 1978	Fridolf, mål. mäst, Parkv. 13, 433 61 Partille. T. 26 19 17 140407 i Vislanda, Kronobergs län.
<u>Lindberg</u> 1990	Evert, inspektör, Smedbergsvägen 32, 437 32 Lindome. T. 99 02 02 (61 82 70). 350226 i Ryssby, Kronobergs län.
<u>Lindberg</u> 1987	Olof, inspektör, Alvägen 6, 430 65 Rävlanda. T. 0301/444 98 (618 000). 350326 i Mariestad (med smål. ankn.)

<u>Lindblad</u> 1969	Sigurd, krim.insp, Karl Johansg. 72, 414 55 Gbg. T. 14 18 81. 170104 i Aringsås, Kronobergs län. Gillesv 1971–74.
<u>Linde</u> 1973	Sven, sjökapt, Rangströmsliden 7, 413 18 Gbg. T. 24 57 79. 140930 i Hässelby, Jönköpings län, v. sekr 1988–1992.
<u>Lindeson</u> 1986	Peder, ing, Flöjtvägen 11, 434 47 Kungsbacka. T. 0300/114 00 (59 48 13). 391122 i Oskarshamn, Kalmar län.
<u>Lindholm</u> 1974	Roland, förs.tjm, Södra Vägen 63, 412 54 Gbg. T. 18 08 35 (81 35 00). 371019 i Nottebäck, Kronobergs län.
<u>Lindqvist</u> 1977	Hugo, förste hälsovårdssekr, V. Vallgatan 8 2 tr, 291 31 Kristianstad. T.044/10 07 02. 220203 i Älghult, Kronobergs län.
<u>Lindström</u> 1990	Reine, byråchef, Skönadal 8956, 505 91 Borås. T. 033/24 54 68. 310419 i Väckelsång, Kronobergs län.
<u>Ljungdahl</u> 1946	Gösta, Kastellgatan 16, 413 07 Gbg. T. 11 22 42. 180423 i Järsnäs, Jönköpings län.
<u>Lundahl</u> 1981	Hans, civ.ing, Resliden 1 A, 427 00 Billdal. T. 91 08 42 (0303/980 00). 470331 i Färgaryd, Jönköpings län.
<u>Lundgren</u> 1983	Stig, krim.insp, Burskapsgr. 1, 415 06 Gbg. T. 46 78 82 (618 000). 300619 i Kalmar.
<u>Lust</u> 1989	Claes G, bankkamrer, Smedjevägen 1, 430 61 Rävlanda. T. 0301/444 92. 450822 i Eksjö Jönköpings län.
<u>Lüning</u> 1979	Anders, leg. sjuksk, Fårövägen 7, 451 44 Uddevalla. T. 0522/194 16. 530131 i Kalmar.

M

<u>Magnusson</u> 1991	Bo, disponent, Box 284, 421 34 Mölndal. T. 48 18 12 (86 93 00). 460609 i Jönköping.
<u>Magnusson</u> 1985	Christer, polisass, Skällaredsv. 82, 439 32 Onsala. T. (618 000). 500210 i Vetlanda, Jönköpings län.

Magnusson 1990	John, konsult, Postförarvägen 5, 443 50 Lerum. T. 0302/146 94 (13 45 43). 201130 i Jönköping.
Magnusson 1987	Karl-Axel, fast.insp, Berglärkan 95, 421 69 V Frölunda. T. 29 67 61. 230202 i Göteborg (med smål. ankn.)
Magnusson 1966	Rune, avd.förest, Pl 1031, 430 85 Brännö. T. 97 25 06. 260922 i Almundsryd, Kronobergs län.
Malm 1987	Gunnar, krögare, Granberga 6940, 430 41 Kullavik. T. 93 01 75 (13 90 51). 521112 i Huskvarna, Jönköpings län.
Malm 1979	Per-Inge, trafikchef, Håbackav. 4, 439 32 Onsala. T. 0300/269 96 (0300/171 93). 360403 i Gladhammar, Kalmar län.
Malmsten 1973	Erik, grossh, Hildingavägen 33, 182 62 Djursholm. T. 08/755 26 36. 200331 i Göteborg (av smål. härk.)
Mattsson 1985	Gunnar, Drakblommegatan 36, 417 20 Gbg. T. 23 65 80. 260602 i Göteborg (med smål. ankn.)
Mauritzon 1982	Karl Gustav, poliskomm, Gates väg 1112, 439 36 Onsala. T. 0300/621 32 (618 000). 331225 Älghult, Kronobergs län.
Melin 1980	Lars, disp, S. Snäckskalsv. 10, 417 29 Gbg. T. 22 32 21. 140510 i Västanfors (med smål. ankn.)
Moberg 1975	Ronny, polisinsp, Ekelundsv. Pl. 2166, 430 40 Särö. T. 94 13 54. 370331 i Söderåkra, Kalmar län.
Monell 1986	Leif, regionchef, John Halls väg 7, 431 36 Mölndal. T. 27 19 17 (68 28 10, 68 28 11). 420614 i Värnamo, Jönköpings län.
Muschött 1979	Peter, ing, Nordenskiöldsg. 14, 413 09 Gbg. T. 42 52 66. 470316 i Göteborg (av smål. härk.)
Mård 1990	Ingemar, ingenjör, N. Gubberogatan 24, 416 13 Gbg. T. 25 16 51 (61 25 39). 300829 i Lidhult, Kronobergs län.
Möllmark 1985	Kurt, tandl, Skepparegången 26, 413 18 Gbg. T. 24 20 24 (24 14 91). 290107 i Hovmantorp, Kronobergs län.

N

Nilsagård
1965

Eric, krim.insp, Skårsg. 51, 412 69 Gbg. T. 40 51 38.
250628 i Slätthög, Kronobergs län. V sekr 1969–74,
sekr 1975–78, suppl i Sparkassan 1969–76.

Nilsson
1992

Einar, inredningssnickare, Kallebäcksvägen 17, 412 75 Gbg.
T. 40 48 78. 261230 Hjorted förs. Kalmar län.

Nilsson
1975

Gunnar, sjöing, Östergårdsg. 7, 442 52 Kungälv.
T. 0303/920 56. 441130 i Kalmar, Kalmar län.

Nilsson
1993

Gunnar, brevbärare, Skrittgatan 1 B, 431 32 Mölndal.
T. 87 24 46. 330617 i Ljungby, Kronobergs län.

Nilsson
1983

Hans, försäljare, Bjurslättsliden 17 A, 417 29 Gbg. T. 23 47 38
(57 09 00). 370802 i Mariestad (av smål. härk.) Gillesv 1994–.

Nilsson
1969

Harald, civ.ek, Askims Trappstig 4, 436 40 Askim. T. 28 75 90
(13 21 15). 250128 i Jönköping. Rev.suppl 1970–74, rev 1975–.

Nilsson
1958

Helge, handl, Västergatan 9, 434 30 Kungsbacka.
T. 0300/704 17. 160121 i Reftele, Jönköpings län.

Nilsson
1982

John, krim.komm, Rimsmedsg. 44, 422 41 Hisings Backa.
T. 23 33 36 (618 000). 260504 i Vrå, Kronobergs län.

Nilsson
1984

Stellan, krim.insp, Hönekullavägen 45 E, 435 44 Mölnlycke.
T. 88 54 32 (618 000). 461129 i Södra Vi, Kalmar län.

Nilsson
1970

Sture, krim.insp, Birkagatan 10 B, 416 56 Gbg. T. 20 56 47
(618 000). 390523 i Jönköping, Jönköpings län.

Nilsson
1973

Sven-Erik, lekt, Krabbeliderna 58, 417 28 Gbg. T. 51 82 34.
230520 i Slätthög, Kronobergs län.

Nord
1974

Göran, byggn.ing, Tångenv. 28 B, 417 43 Gbg. T. 55 05 65.
360226 i Vetlanda.

Nordgren
1987

Ola, civ.ing, Vättneg. 51, 431 41 Mölndal. T. 87 39 19
(62 65 31). 480506 i Kråksmåla, Kalmar län.

Nordin 1978	Ulf, distr.chef, Skrattmåsgången 5, 421 69 V. Frölunda. T. 29 97 99 (81 66 86). 450330 i Stockholm (av smål. härk.)
Nyde 1969	Håkan, fil kand, Gärdesvägen 11, 514 00 Tranemo. T. 0325/767 68. 420228 i Göteborg (av smål. härk.)
Nygren 1982	Eric, poliskomm, Henriques väg 5, 443 32 Lerum. T. 0302/124 18 (618 000). 320503 i Morlanda. (av smål. härk.)

O

Oijens 1975	Ingvar, Framnäsg. 33 C, 412 62 Gbg. T. 20 46 96. 120429 i Göteborg (av smål. härk.)
Ohlsson 1949	Allan, verkst.chef, Basargatan 6, 411 17 Gbg. T. 29 46 34 (12 47 50). 171219 i Malmö (med smål. ankn.)
Ohlson 1979	Lennart, verkst.äg, Finnasandsväg 10, 439 33 Onsala. T. 0300/269 61. 210312 i Göteborg (av smål. härk.)
Olsson 1974	Eric, handl, Kaptengatan 15 A ^{IV} , 414 58 Gbg. T. 14 39 48 (17 50 80). 130626 i Färgaryd, Jönköpings län.
Orbjörn 1992	Boris, konditormästare, Aschebergsgatan 37, 411 33 Gbg. T. 18 32 59 (0301/102 42). 200908 i Hanaskog. Kristianstads län (med smål. ankn.)

P

Pantzar 1978	Erik, förrådsförest, Stockrosg. 3 A, 575 36 Eksjö. T. 0381/122 55. 270908 i Eksjö, Jönköpings län.
Pegenius 1975	Rune, körsnärsm, Mölndalsvägen 37, 412 63 Gbg. T. 40 43 36. 281103 i Säby, Jönköpings län.
Persson 1963	Einar, teol lic, fil mag, lekt, Nordostpassagen 44, 413 11 Gbg. T. 14 76 82. 151109 i Byarum, Jönköpings län.
Peterson 1992	Richard, banktjänsteman, Olivedalsgatan 10, 413 10 Gbg. T. 24 43 54 (10 79 27). 630624 i Värnamo.
Petersson	Hjalmar, dir, Blåg. 1, 421 65 V Frölunda. T. 28 41 06

1974	(83 51 99). 260806 i Kalmar.
<u>Petersson</u> 1977	Karl-Gustaf , bankdir, Vipvägen 6 B, 430 30 Frillesås. T. 0340/65 30 71. 330411 i Smålandsstenar, Jönköpings län. Skattmäst 1979–85.
<u>Pettersson</u> 1975	Karl-Erik , rekl.teckn, Prästgårdsängen 13, 412 71 Gbg. T. 40 39 69 (17 74 80). 200731 i Lammhult, Kronobergs län.
<u>Pettersson</u> 1984	Sven-Olof , sjöing, Landstormsg. 13, 418 71 Gbg. T. 22 53 97. 180910 i Oskarshamn, Kalmar län.
R	
<u>Redstedt</u> 1987	Anders , dir, Viktor Rydbergsgatan 13, 411 32 Gbg. T. 16 64 10 (81 00 08). 380328 i Karlskrona (med smål. ankn.)
<u>Reinhold</u> 1959	Klaes , civ.ing, Carl Wilhelmssons Väg 6, 416 56 Göteborg. T. 25 50 74. 110130 i Göteborg (av smål. härk.)
<u>Reinhold</u> 1987	Klaés Arne , dir, (Frankrike), Carl Wilhelmssons väg 6, 416 56 Gbg. T. 25 50 74. 460512 i Göteborg (av smål. härk.)
<u>Roth</u> 1972	Karl-Wilhelm , ing, Kalmarg. 3, 417 24 Gbg. T. 23 30 10. 270607 i Stockholm (av smål. härk.) Rev 1973–74, v sekr 1975–78, sekr 1979–1989.
<u>Ruberg</u> 1953	Carl-Gustav , dir, Eklandag. 4, 412 55 Gbg. T. 20 56 88. 140328 i Jönköping.
<u>Ruda</u> 1964	Bertil , bankdir, Hagåkersg. 16, 431 41 Mölndal. T. 27 66 28. 080404 i Jönköping.
<u>Rugarn</u> 1958	Bertil , rekt, Fässbergsg. 63 F, 431 39 Mölndal. T. 82 14 93. 230313 i Långasjö, Kronobergs län.
<u>Rundqvist</u> 1936	Agne , boktr, Storagårdsg. 11, 412 67 Gbg. T. 40 52 42 (40 52 37). 011206 i Göteborg (av smål. härk.)
<u>Rundqvist</u> 1987	Peter , boktr, Pl. 3461, Västra Bodarne, 441 60 Alingsås. T. 0322/510 56, 511 32 (40 11 07). 441027 i Göteborg (av smål. härk.)

S

- Sahlin
1958 **Folke R**, ing, Seminarieg. 6, 413 13 Gbg. T. 82 31 19. 040828 i Göteborg (av smål. härk.) Sekr i Sparkassan 1959–86. Suppl Sparkassan 1987–.
- Sales **Stefan**, köpman, Asplyckevägen 11, 417 29 Gbg. T. 53 64 24 (42 66 30). 580406 (av smål. härk.).
- Salomonsson
1974 **Arne**, kamr, Friggag. 27, 416 64 Gbg. T. 15 42 33. 221206 i Gislaved, Jönköpings län.
- Sandstedt
1987 **Lennart**, avd.ch, Barnhusgatan 30, 411 11 Gbg. T. 15 15 35. 260928 i Sofia förs. Jönköping. Adj. ledamot 1992–.
- Sannefält
1987 **Lars-Göran**, krim.insp, Munkegårdsg. 135, 442 41 Kungälv. T. 0303/509 39 (618 000). 460821 i Jönköping.
- Scott
1987 **Carl-Gunnar**, förvaltn.ch, Lövgrens väg 2, 433 70 Partille. T. 26 43 40 (42 04 00). 301227 i Källerstad, Jönköpings län. Rev.suppl. 1991–92, rev 1993–.
- Sebling
1962 **Sven**, guldsm.mäst, Ögärdesv. 34, 436 40 Askim. T. 28 12 17. 160819 på Styrsö, Gbgs o Bohus län (av smål. härk.)
- Siöström
1950 **Stig**, distr.chef, kapt., Villa Wolmarsvik 10004, 444 94 Ucklum. T. 0303/751 22 (17 37 60). 151126 i Älmhult, Kronobergs län.
- Sjöstrand
1960 **Gösta**, ing, Krokusv. 7, 435 31 Mölnlycke. T. 88 22 67. 201202 i Barnarp, Jönköpings län.
- Sjöstrand
1992 **Nils Göran**, professor em., Skårgatan 47, 412 69 Gbg. T. 40 71 04 (772 30 90). 250328 i Eksjö.
- Sjöström
1985 **Göte**, konsult, Krokslättsg. 62, 431 37 Mölndal. T. 20 32 07 (16 87 75). 220510 i Vimmerby, Kalmar län.
- Skyle
1965 **Gösta**, lär, Kungsv. 63, 302 70 Halmstad. T. 035/317 03. 100223 i Unnaryd, Jönköpings län.
- Staaf
1978 **Bengt**, krim.insp, Valebergsv. 45, 427 00 Billdal. T. 91 03 72 (61 83 00). 441209 i Frösön (av smål. härk.) Gillesvärd 1993–.

<u>Staaf</u> 1985	Olof, insp, Oxledsvägen 107, 433 67 Partille. T. 26 87 75. 480625 i Frösön (av smål. härk.)
<u>Stenklint</u> 1985	Per, ing, Tegnersgatan 19, 412 52 Gbg. T. 16 79 79 (59 11 63). 400515 i Växjö, Kronobergs län. Adj.ledamot 1995–.
<u>Ström</u> 1956	Per, ing, Lilla Bergsg. 1, 411 28 Gbg. T. 11 12 11. 210206 i Huskvarna.
<u>Ståhl</u> 1955	Gösta, förs.chef, Lisas väg 5, 439 30 Onsala. T. 0300/646 64. 140624 i Ålem, Kalmar län.
<u>Stålhammar</u> 1993	Daniel, docent/bitr överläkare, Lillkullegatan 6, 412 73 Gbg. T. 83 24 46 (60 10 00). 400722 i Malmö (med smål. ankn.).
<u>Sunesson</u> 1980	Bengt, förs.chef, Björkhällan 44, 436 39 Askim. T. 28 86 52. (45 05 00). 410604 i Växjö.
<u>Sunrydh</u> 1980	Christer, prod.chef, Växthusg. 8, 431 30 Mölndal. T. 27 67 33. 460812 i Västervik, Kalmar län.
<u>Svahn</u> 1977	Stig-Åke, affärsidk, Önskevädersgatan 35, 418 35 Gbg. T. 53 53 23. 270605 i Jönköping. Adj ledam 1981–89, 1994.
<u>Svedmert</u> 1971	Börje, pers.chef, Gulmårv. 4, 438 00 Landvetter. T. 91 78 52 (67 05 00). 330610 i Växjö.
<u>Svensson</u> 1979	Bror, poliskomm, Lövfallheden 4, 680 60 Sysslebäck. T. 0564/101 22. 221207 i Lycksele (av smål. härk.)
<u>Svensson</u> 1975	Carl-Olof, polisinsp, Önskevädersg. 41 6 tr, 417 35 Gbg. T. 53 27 61 (618 000). 390928 i Jönköping.
<u>Svensson</u> 1974	Ingemar, ing, Zachrissonsg. 7 B, 416 74 Gbg. T. 21 29 48. 200903 i Huskvarna.
<u>Svensson</u> 1987	Lennart, adm.chef, Väterslänt 60, 424 35 Angered. T. 31 17 85 (63 90 40). 360222 i Långaryd Jönköpings län.
<u>Svensson</u> 1987	Per, fil. kand, Olivedalsg. 23, 413 10 Gbg. T. (37 18 69). 470903 i Huskvarna Jönköpings län.

Svensson
1969 **Sven**, krim.komm, Övre Husarg. 29, 9 tr, 413 14 Gbg.
T. 13 64 27 (618 000). 331018 i Långaryd, Jönköpings län.
Skattmäst i Sparkassan 1971–78, adj ledam 1980, gillesv 1981,
stugv 1982–83. Adj ledam 1990. Sekr. 1991–. Sekr. Sparkassan
1992–.

Svensson
1984 **Ulf Anders**, förest, Tuvlyckevägen 38, 427 00 Billdal.
T. 91 23 66. 500814 i Oskarshamn, Kalmar län.

Sällström
1991 **Jan**, fast.förv., Nygatan 9 A, 434 30 Kungsbacka.
T. 0300/733 02 (031/61 45 47). 560505 i Möllevångens
socken, Malmöhus län (med smål. ankn.)

T

Toll
1955 **Arvid**, pers.chef, Videv. 5, 433 64 Partille. T. 26 34 72.
080906 i Skatelöv, Kronobergs län. Stugv 1964–69.

Torsson
1990 **Ingvar**, Personalchef, Talgoxegatan 22, 421 69 V Frölunda.
T. 69 08 84 (80 90 00). 420816 i Ingatorp, Jönköpings län.

Törnbrink
1987 **Göran**, kommissarie, Olivedalsg. 4, 413 10 Gbg. T. 11 19 14
(618 000). 391108 i Göteborg (med smål. ankn.)
Gillesv. 1991–93.

V

Valfridsson
1994 **Gunnar**, ingenjör, Brunnefjällsv. 32, 440 33 Harestad.
T. 0303/22 68 73 (031/37 23 78). 331022 i Bergs förs.,
Kronobergs län.

W

Wallerstedt
1990 **Sven**, läkare, Furuslätten 12, 427 00 Billdal. T. 91 14 11
(37 40 00). 440706 i Danderyd (av smål. härk.)

Wennblom
1987 **Magnus**, Kammaråklag, Fornborgsg. 54, 423 47 Torslanda.
T. 56 27 29 (61 95 32). 460121 i Sofia förs. Jönköping.

Wennerholm
1994 **Owe**, teletekniker, Hästhovsstigen 14, 430 33 Fjärås.
T. 0300/411 52. 400223 i Växjö, Kronobergs län.

<u>Westheim</u> 1984	Sten, trafikmäst, Hammarsmedsg. 5, 415 07 Gbg. T. 26 34 75. 190606 i Göteborg (smål. härk.)
<u>Widlén</u> 1981	Rune, krim.insp, N. Fiskebäcksv. 112, 426 58 V Frölunda. T. (618 000). 251116 i Jönköping.
<u>Wiesel</u> 1975	Folke A, rekt, Prästgårdssängen 15, 412 71 Gbg. T. 40 51 17. 300822 i Ryssby, Kronobergs län.
<u>Wieslander</u> 1953	Tore, tandl, Torild Wulffsg. 38, 413 19 Gbg. T. 82 95 50 (16 78 14). 251023 i Växjö.
<u>Wilhelmsson</u> 1990	Christer, postjänsteman, Gårdskullavägen 3 D, 434 41 Kungsbacka. T. 0300/703 92. 450814 i Kalmar.
<u>Wingård</u> 1982	Sven, förste körmästare, Lövmånadsg. 6, 415 12 Gbg. T. 46 52 63. 230625 i Göteborg (av smål. härk.)
<u>Wällerstedt</u> 1993	Sigward, tåginspektör, Österängsgatan 47, 431 44 Mölndal. T. 27 46 70. 300923 i Bergs socken, Kronobergs län.

Y

<u>Yngfors</u> 1981	Lennart, kond, Södra vägen 89, 412 63 Gbg. T. 40 95 04. 150702 i Markaryd, Kronobergs län.
------------------------	---

Z

<u>Zilvé</u> 1982	Zilve, revisor, Alice Bonthonsg. 2 E, 417 16 Gbg. 121226 i Gislaved, Jönköpings län.
----------------------	---

Å

<u>Åqvist</u> 1972	Berne, distr.chef, Bågskytteg. 2 H, 431 43 Mölndal. T. 27 72 95 el 0523/153 51. 340206 i Gislaved, Jönköpings län. Skattmäst i Sparkassan 1981–1991, adj ledamot 1989–, sekr. 1990–. V ordf. 1991–, ordf. 1992–.
-----------------------	---

Ö

Öborn
1985

Gösta, antikvarie, Övre Djupedalsgatan 7 B, 413 07 Gbg.
T. 14 80 67 (61 25 80). 470621 i Stockaryd, Jönköpings län.

Passiva medlemmar

Andersson
1987

Bengt, prost, Lönashult, 340 30 Vislanda. T. 0470/570 15.
100717 i Båraryd socken, Jönköpings län.

Andersson
1974

Helge, snick, Olshult, 314 02 Långaryd. T. 0371/461 46.
111206 i Långaryd, Jönköpings län.

Berggren
1985

Karl-Gustav, dir, Brändög, 7, 331 00 Värnamo.
T. 0370/475 98. 080923 i Jälluntofta, Jönköpings län.

Karlsson
1985

Bernt, taxichaufför, Skubbhult, Femsjö, 314 00 Hyltebruk.
T. 0345/140 26. 350605 i Femsjö, Jönköpings län.

Nilsson
1974

Allan, hemm.äg, Norregård, Jälluntofta, 310 83 Unnaryd.
T. 0371/720 66. 250814 i Jälluntofta, Jönköpings län.

Understruket efternamn markerar medlemskap i Gillets Sparkassa. Årtalet under tillnamnet anger inträdesår. Telefonnummer inom parentes avser arbetsplatsen.

Förutvarande ordförande i Smålands Kvinnogille:	
Getrud Hedberg	1970–1971
Marith Nilsagård	1971–1979
Brita Brauer	1980–1983
Birgit Svensson	1984–1989
Anne-Marie Boman	1990–1992

Nuvarande ordförande:

Inga-Maj Karlsson 1992–

SMÅLANDS KVINNOGILLE I GÖTEBORG MEDLEMSFÖRTECKNING 1994

Adolfsson	Birgit, Beckmans väg 8, 443 51 Lerum. T. 0302/139 08, född i Karlslunda, Kalmar län.
Adolfsson	Brita, Tegelugnsvägen 7, 640 61 Stallarholmen. T. 0512/409 91, född i Lammhult i Jönköpings län.
Andersson	Britta, S:a Snäckskalsv. 9, 417 29 Gbg. T. 23 00 64, född i Gbg. (med smål. ankn.)
Andersson	Karin, Vintervädersg. 9, 417 36 Gbg. T. 53 91 91, född i Älg-hult, Kronoberg län.
Andersson	Carin, Vättneg. 42, 431 39 Mölndal. T. 27 89 15, född i Borås i Älvsborgs län (med smål. ankn.)
Andersson	Inga, Hallegat. 13, 417 02 Gbg. T. 51 45 21, född i Kalmar, Kalmar län.
Arvidsson	Inga, Skogsmilsgat. 27, 421 37 V. Frölunda. T. (arb.) 37 73 40, född i Voxtorp, Kalmar län.
Benbassat	Assa, Olshammarg. 2, 422 47 Hisings Backa. T. 58 13 90, född i Borås (med smål. ankn.)
Bergman	Thyra, Färgareg. 6 B, 411 02 Gbg. T. 15 28 31, född i Göteborg (med smål. ankn.)

Boman	Anne-Marie, Radhusv. 8 H, 430 50 Källered. T. 795 17 94, född i Hultsfred, Kalmar län.
Bonfré	Inger, Eneliden 9, 433 63 Sävedalen. T. 26 40 40, född i Huskvarna, Jönköpings län.
Borgwing	Ulla, S Fiskebäcksv. 166, 426 58 V Frölunda. T. 29 81 41, född i Göteborg (med smål. ankn.)
Brauer	Brita, Frälsegårdsg. 21, 431 42 Mölndal. T. 27 23 07, född i Göteborg (med smål. ankn.)
Brännstedt	Berit, Karlfeldtsgatan 4, 412 68 Gbg. T. 83 23 77, född i Rockneby, Kalmar län.
Bäckman	Brita, Kroksl. Parkg. 51 A, 431 38 Mölndal. T. 81 13 51, född i Mönsterås, Kalmar län.
Carlsson	Birgit, Högadalsgatan 8, 431 69 Mölndal. T. 41 84 38, född i Stockholm. (med smål. ankn.)
Carlsson	Kerstin, Hökegårdsg. 4 B, 431 38 Mölndal. T. 18 59 15, född i Jönköping.
Carlsson	Maj-Britt, Dr Liborius gata 22 B, 413 23 Gbg. T. 82 08 91, född i Västrum, Kalmar län.
Carlsson	Märta, Slättervallsg. 11, 431 40 Mölndal. T. 87 66 79, född i Linneryd, Kronobergs län.
Claesson	Asta, Gökvägen 13, 422 43 Hisings Backa. T. 52 12 50, född i Torskinge, Jönköpings län.
Collins	Ulla-Britt, Kustfyrvägen 8, 423 40 Torslanda. T. 92 19 66, född i Västervik, Kalmar län.
Cornvik	Brita, Mölndalsvägen 35, 412 63 Gbg. T. 40 84 20, född i Villstad, Jönköpings län.
Crafoord	Lena, Nordostpassagen 11, 413 11 Gbg. T. 24 36 99, född i Svenarum, Jönköpings län.
Edström	Ulla, Svängrumsg. 4, 421 35 V Frölunda. T. 47 06 59, född i Flisby, Jönköpings län.

Ekman	Lillebil, Österängsg. 42, 431 44 Mölndal. T. 27 67 24, född i Algutsboda, Kalmar län.
Eldh	Marta, Jakobsdalsg. 5, 412 68 Gbg. T. 40 42 46, född i Rydaholm, Jönköpings län.
Elgeborg	Elsie, Nordostpassagen 67, 413 11 Gbg. T. 12 18 15, född i Växjö, Kronobergs län.
Espling	Astrid, Svinvägen 92, 392 36 Kalmar. T. 0480/182 80, född i Resmo, Kalmar län.
Feldt	Greta, Långedragsv. 18, 421 71 V Frölunda. T. 29 31 07, född i Fiskebäck, Älvsborgs län (med smål. ankn.)
Flinck	Inger, Västergärdet 4, 443 34 Lerum. T. 0302/132 75, född i Ålem, Kalmar län.
Fång-Nilsson	Ingrid, Körkarlens gata 8, 422 48 Hisings Backa. T. 52 71 79, född i Tranås, Jönköpings län.
Gustafsson	Anita, Resedagatan 20, 416 52 Göteborg. T. 25 48 43 (arb 62 13 75), född i Algutsboda, Kalmar län.
Gustafsson	Britt, Egmontsg. 8, 412 70 Gbg. T. 40 12 91, född i Göteborg (av smål. härk.)
Hallberg	Ulla, Terrassgatan 9, 411 33 Gbg. T. 20 75 42, född i Lidhult, Kronobergs län.
Hansson	Aina, Grönfinksbacken 5 A, 431 63 Mölndal. T. 87 19 14, född i Kalmar.
Hellberg	Margareta, Mattssonsliden 22, 413 18 Gbg. T. 24 17 89, född i Kalmar.
Hellqvist	Inez, Skårsg. 51, 412 69 Gbg. T. 40 06 79, född i Åkarp, Malmöhus län (med smål. ankn.)
Hendefors	Henny, Spannlandsg. 8, 414 59 Gbg. T. 41 75 81, född i Nässinge, Bohus län (med smål. ankn.)
Hådén	Maj-Gret, Fallströmsgatan 30, 431 41 Mölndal. T. 87 43 34, Född i Älmeboda, Kronobergs län.

Idermark	Inga-Lill, Nedre Kvarnbergsgatan 17, 411 05 Göteborg. T. 774 17 45, född i Kråksmåla, Kalmar län.
Ingefors	Elisabeth, Prästgårdsängen 13, 412 71 Gbg. T. 40 71 33, född i Hortlax, Norrbottens län (med smål. ankn.)
Johansson	Emy, Box 111, 430 50 Källered. T. 795 13 00, född i Onsala, Hallands län (med smål. ankn.)
Johansson-Ribbfors	Inga-Lisa, Nordostpassagen 37, 413 11 Gbg. T. 42 36 88, född i Vimmerby, Kalmar län.
Jonsson	Helny, Ryd Västergårdsvägen 15, 443 51 Lerum. T. 0302/130 26 (arb. 0302/146 56), född i Förlösa, Kalmar län.
Juliusson	Disa, Héjdenstamsgatan 11, 422 27 Hisings Backa. T. 52 13 30, född i Dädesjö, Kronobergs län.
Karlsson	Inga-May, Klintåsgatan 28, 422 44 Hisings Backa. T. 52 18 51, född i Jönköping.
Karlsson	Ulla-Britt, Engelbrektsg. 61, 412 52 Gbg. T. 18 22 28, född i Laholm, Hallands län (med smål. ankn.)
Kasselrot	Stina, Talattagatan 5, 421 76 V. Frölunda. T. 29 05 64, född i Krisdala, Kalmar län.
Klar	Inga-Lisa, Gamla Lundbyg. 7 D, 417 09 Gbg. T. 22 13 11, född i Göteborg (av smål. härk.)
Knutsson	Karin, Nylänningen 1, 427 34 Billdal. T. 91 26 39, född i Värmdö, Stockholms län.
Krantz	Ella, Baazgatan 5 C, 431 61 Mölndal. T. 27 74 52, född i Vissefjärda, Kalmar län.
Krantz	Inga-Lisa, Lyckhemsv. 6, 435 00 Mölnlycke. T. 88 26 45, född i Ryssby, Kalmar län.
Larsson	Elsa, Ekgården 11, 435 31 Mölnlycke. T. 88 08 01, född i Göteborg (av smål. härk.)
Larsson	Maj, Kapplandsg. 126, 414 78 Gbg. T. 41 71 80, född i Bergkvara, Kalmar län.
Lavén	Ellen, Sagogången 39, 422 45 Hisings Backa. T. 52 12 91, född i Älmhult, Kronobergs län.

Liljefors	Margareta, Kristinelundsg. 7, 411 37 Gbg. T. 16 26 33, född i Göteborg (av smål. härk.)
Lillimägi	Britha, Höstvädersg. 47, 417 33 Gbg. T. 54 63 20, född i Örgestorp, Jönköpings län.
Lindblad	Birgit, Bällsrogatan 5, 422 44 Hisings Backa, född i Växjö, Kronobergs län.
Lindblom	Margareta, Nordostpassagen 71, 413 11 Göteborg. T. 12 18 15, född i Hemmesjö, Kronobergs län.
Linde	Maiken, Rangströmsliden 7, 413 18 Gbg. T. 24 57 79, född i Kläckeberga, Kalmar län.
Ling	Marianne, Chalmersgatan 18, 411 35 Gbg. T. 20 44 49, född i Växjö, Kronobergs län.
Lundahl	Ulla-Britt, Briljantgatan 27, 421 49 V. Frölunda. T. 775 12 72, född i Visby, (med smål. ankn.)
Mattsson	Maj-Britt, Väderstrecksgatan 8, 417 31 Gbg. T. 54 33 53, född i Ljungbyholm, Kalmar län.
Melin	Lilly, S:a Snäckskalsv. 10, 417 29 Gbg. T. 22 32 21 född i Smålands Anneberg, Jönköpings län.
Nilsagård	Marith, Skårsg. 51, 412 69 Gbg. T. 40 51 38, född i Vassända-Naglum, Älvborgs län (med smål. ankn.)
Nilsson	Ella, Eriksvägen 6, 433 62 Sävedalen. T. 26 89 86, född i Ålem, Kalmar län.
Nilsson	Ingrid, Boktryckareg. 9, 415 07 Gbg. T. 26 58 69, född i Torpa, Kronobergs län.
Nilsson	Stina, Stenhedsg. 8 A, 422 44 Hisings Backa. T. 51 91 86, född i Växjö, Kronobergs län.
Nyqvist	Signe, Backadalsg. 47, 422 47 Hisings Backa. T. 52 71 42, född i Tingsås, Kronobergs län.
Olsson	Gunni, Kaptensgatan 15 A ^{IV} , 414 58 Gbg. T. 14 39 48, född i Södra Unnaryd, Jönköpings län.

Persson	Gunborg , Jungmansgatan 33 B, 413 11 Gbg. T. 42 17 04, född i Kulltorp, Jönköpings län.
Peterson	Elin , Meijerbergsgatan 2 A, 412 60 Gbg. T. 81 29 96, född i Linneryd, Kronobergs län.
Rundqvist Eklöf	Anita , Kungsladugårdsgatan 125, 414 76 Gbg. T. 14 72 09, född i Göteborg (av smål. härk.)
Sahlin	Karin , Seminarieg. 6, 413 13 Gbg. T. 82 31 19, född i Voxtorp, Kalmar län.
Salomonsson	Inga-Britt , Friggag. 27, 416 64 Gbg. T. 15 42 33, född i Båraryd, Jönköpings län.
Sjölander	Barbro , Sågbladsgatan 3, 416 80 Gbg. T. 25 20 16 (arb. 37 40 97), född i Göteborg (med smål. ankn.)
Skoog	Eivor , Linnarhultsvägen 39 A, 424 55 Angered. T. 30 70 87 (arb. 19 25 25) född i Tranås, Jönköpings län.
Svahn	Elsie , Önskevädersgatan 35, 417 35 Gbg. T. 53 53 23, född i Göteborg (med smål. ankn.)
Svanström	Evy , Akkas gata 20, 422 48 Hisings Backa. T. 52 46 28, född i Annestad, Kronobergs län.
Svensson	Birgit , Övre Husarg. 29, 413 14 Gbg. T. 13 64 27, född i Strängnäs, Södermanlands län (av smål. härk.)
Svensson	Nelly , Fricksgatan 4 B, 413 20 Gbg. T. 16 44 00, född i Eksjö, Jönköpings län.
Tinnert	Anna-Lisa , Skogsmilsgatan 17, 421 37 V Frölunda. T. 45 95 02, född i Ljungaby socken, Kalmar län.
Wallerfors	Vivi Elisabeth , Pianogatan 60, 421 44 Västra Frölunda. T. arb. 45 45 72, född i Tranås
Åkerskog	Carrie , Solbänksg. 34, 413 19 Gbg. T. 82 95 27, född i Svartrtorp, Jönköpings län.
Åsberg	Anna , Stabbeg. 11, 416 80 Gbg. T. 84 59 30, född i Slätthög, Kronobergs län.

Verksamhetsberättelse 1994

Smålands Gille i Göteborg har i och med detta verksamhetsår fyllt 121 år och har vid årets slut 253 medlemmar varav 5 passiva

STYRELSEN

Styrelsen har haft följande sammansättning:

Ordförande Berne Åqvist, vice ordförande Per-Ola Holmberg, sekreterare Sven Svensson, vice sekreterare och redaktör för årsskriften Anton Johansson, skattmästare Börje Andersson, gillesvärdar Ingemar Edström, Bengt Staaf och Hans Nilsson, stugvärdar Göran Holmberg och Gösta Carlsson, adjungerande ledamöter Lennart Sandstedt och Stig-Åke Svahn.

Styrelsen har haft sex protokollförrda sammanträden under arbetsåret.

ÖVRIGA FÖRTROENDEVALDA

Gillets revisorer har varit Bo Kronander och Carl-Gunnar Scott med Thommy Andersson som revisorsuppleant.

I valberedningen har Hans Hagman varit sammankallande med Erik Carlsson och Bertil Hendefors som ledamöter.

GILLETS SAMMANKOMSTER

Gillet har haft åtta sammankomster med middag och underhållning. Tre av dessa har varit herredagar.

13 FEBRUARI

S:t Sigfridsmäss och Herredag. Vid sammankomsten föredrogs verksamhets- och förvaltningsberättelse och styrelsen beviljades full och tacksam ansvarsfrihet. Ordförande avtackade avgående gillesvärdens Göran Törnbrink med ett fång blommor. För underhållningen svarade en grupp sångare från Frälsningsarmén.

17 MARS

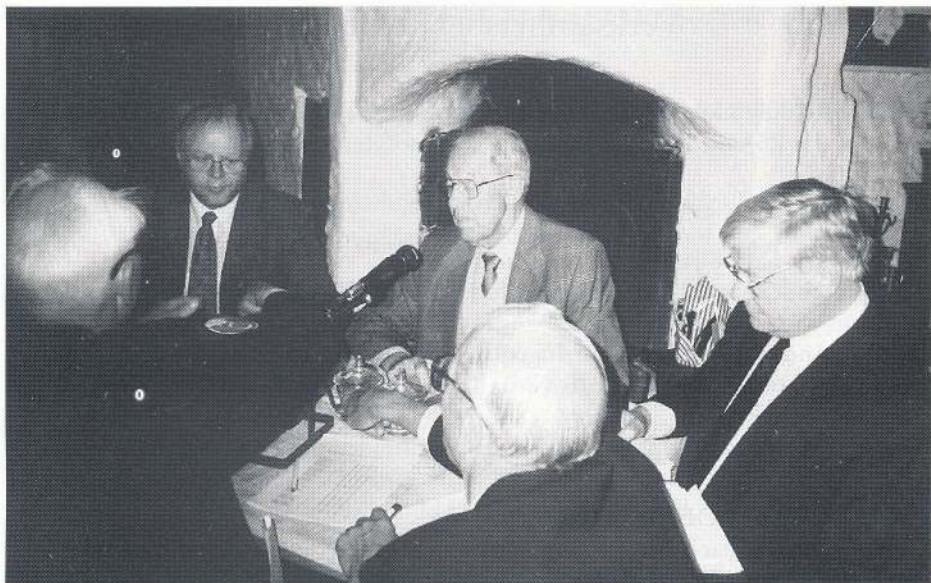
Årets första ärtmiddag, tillika Herredag. Bengt Lidzén höll föredrag om storvilstsjakt i Afrika.

14 APRIL

Ärtmiddag. Gösta Taube underhöll med visor av brodern Evert Taube.

30 APRIL

Traditionenlig vårfest med damer. Våren ringdes in och för musikunderhållningen svarade Nils Malmström och Ola Wernersson.

Den hundrade dragningen i Sparkassan den 26 maj 1994. (Från vänster Anton Johansson, Lennart Johansson, Gustav Abrahamsson, Birger Johnsson och Sven Svensson.)

*Den hundrade dragningen i Sparkassan den 26 maj 1994.
Vice ordföranden Nils Brederfält öppnar tombolan efter 20 år i Sparkassans styrelse.*

26 MAJ

Sparkassans dag med sedvanlig vårmiddag. Efter årsmötet förrättades Sparkassans etthundrade premiedragning, som från Gillets sida celebrerades genom överlämnanget av 10.000 kronor utgörande grunden i en fond benämnd "Smålands Gilles i Göteborg Jubileumsfond". Kassören Lennart Johansson firade sitt första år i styrelsen med att skänka en egenhändigt tillverkad sveptina, som utlottades tillsammans med en extra "Claéflaska" och frikostiga penningvinster skänkta av ordföranden Gustav Abrahamsson.

13 OKTOBER

Ärтmiddag. Anders Fondin höll föredrag om skeppsmäkleri i öst.

17 NOVEMBER

Ärтmiddag. Gillesbröderna underhöll varandra med historier, sanna och nästan sanna.

11 DECEMBER

Årsmöte och Herredag. Årsmötet inleddes med klockringning och ordföranden Berne Åqvists högtidliga parentation över de under året bortgångna gillesbröderna. Minnesstunden avslutades med att vice sekreteraren Anton Johansson läste en dikt av Viktor Rydberg.

Ur "Kantat" vid Jubelfestpromotionen i Uppsala den 6 september 1877

*Vad rätt du tänkt, vad du i kärlek vill,
vad skönt du drömt, kan ej av tiden härjas:
det är en skörd, som undan honom bärgas,
ty den hör evighetens rike till.*

*Varje själ, som längtan bränner
till vad ädelt är och sant,
bär uti sitt djup och känner
evighetens underpant.
Blir vad självskilt är förgätet,
blir inom dig gudsbelätet
härligare danat ut
genom släkte efter släkte,
skall, hur långt än öknen räckte,
du Jordanen nå till slut.*

(Viktor Rydberg skrev denna dikt till Uppsala universitets fyrahundraårsfest år 1877, då han själv emot tog hedersdoktorskransen. Citatet ger en koncentrerad bild av skaldens förhopningsfulla idealism och framtidstro.)

Smålands Lucia i Göteborg 1994 Jessica Crafoord med tärnorna Linnéa Kåreke och Annika Wendelid.

Inför valet fanns en vakant plats att ersätta efter Åke Svahn, som av hälsoskäl avsagts återval. Årsmötet valde följande styrelse:

Ordförande Berne Åqvist (omval), vice ordförande Per-Ola Holmberg (omval), sekreterare Sven Svensson (omval), vice sekreterare Anton Johansson (omval), skattmästare Börje Andersson (omval), gillesvärdar Ingemar Edström (omval), Bengt Staaf (omval), Hans Nilsson (omval), stugvärdar Göran Holmberg (omval), Gösta Carlsson (omval), adjungerande ledamöter Lennart Sandstedt (omval), Per Stenklint (nyval).

Till revisorer valdes Bo Kronander (omval), Carl-Gunnar Scott (omval) och till revisorsuppleant Thommy Andersson (omval).

Valberedningen återvaldes med Hans Hagman som sammankallande och Erik Carlsson och Bertil Hendefors som ledamöter.

Årsavgiften fastställdes vara 200 kronor (oförändrad).

Till 1995 års smålännings utsågs Viktor Rydberg enligt styrelsens förslag, vilket blir ett 100-årsminne (Rydberg föddes i Jönköping 1828 och avled i Djursholm 1895).

Beträffande Gillets ekonomiska ställning hänvisas till förvaltningsberättelsen.

Ordföranden tackade för gott samarbete, avslutade årsmötet och bjöd till bords och luciafirande.

Sedan det rikliga julbordet, uppdukat av gillesvärdarna under Ulla Edströms uppsikt, avnjutits, uppvaktrades Gillet av tärnorna Linnea Kåreke och Annika Wendelid och av Smålands Lucia i Göteborg, Jessica Craoord, som läste Ragnar Dalleheims prolog Smålands Lucia. Jessica är dotter till mångåriga styrelseledamoten i Smålands Kvinnogille, Lena Craoord.

Lucia behängdes av ordföranden med Gillets luciasmycke nr 7.

ÖVRIGA HÄNDELSER

Lördagarnas helgmålsringningar har under året ersatts med söndagsgudstjänster i den nyttolkomna friluftskyrkan till vilken gillena i Slottsskogen skänkt det trädors som pryder altaret. Ansvaret för gudstjänsternas genomförande ålligger Slottsskogens kyrkostiftelse och stiftelsens olika medlemsorganisationer hade åtagit sig värdskapet och de praktiska ålliggandena för fjorton gudstjänster. Smålands Gille i Göteborg var vid två tillfällen ansvarig värd, bl.a. vid den högtidliga invigningen av friluftskyrkan.

Stugan har hållits öppen för visning så gott som varje söndag under sommaren och därvid har 4000 kronor influtit i form av gåvor.

De elva visaftnarna har varit välbesökta och kvinnogillet har serverat kaffe med dopp, ett uppskattat inslag, som blivit tradition.

Styrelsen har beslutat rikta ett särskilt tack till gillesvärden Ingemar Edström för hans insatser i samband med visning av stugan och genomförande av friluftsguds-tjänsterna.

Vid invigningen av Slottsskogens Friluftskyrka den 29 maj 1994.

Sveriges nationaldag firades med klockringning och flagghissning vid Stugan och på kvällen deltog Smålands Gille i fanmarschen till Trädgårdsföreningen, representerat av Berne Åqvist och Göran Holmberg som fanbärare.

Styrelsen representerade med Gillets fanor vid gillesbrodern och mångåriga styrelseledamoten Rune Anderssons jordfästning i Fässbergs kyrka.

Veckoslutet den 27–28 augusti genomfördes en resa till Småland och Blekinge med ett fyrtiotal deltagare. Bl.a. besöktes Växjö med lunch i Evedal och första dagen avslutades med supé och övernattning i Karlshamn. Efter tidigt besök på bl.a. punchmuseet gick resan vidare till Blomstergården i Eringsboda med rundvandring och lunch. Sista anhalten i Småland blev Smébyn i Huskvarna där det bjöds på kvällskaffe. Sen ankomst till Heden i Göteborg med belåtna deltagare. Heder åt reseledaren Berne Åqvist som också lett planeringsarbetet med bistånd av Lennart Sandstedt och Sven Svensson.

Smålands Gille i Göteborg besöker skulptören Bror Axel Olssons Utvandrarmonument i Hamnparken, Karlshamn, föreställande smålänningarna Karl-Oskar och Kristina i Vilhelm Mobergs roman Utvandrarna. Monumentet invigdes 1959.

STUGAN OCH SAMLINGARNA

Fortsatt görs ansträngningar för att skaffa fram medel till restaurering av Stugans boder. Arbetet leds av Berne Åqvist, som med hjälp av Lennart Sandstedt och Nils Göran Sjöstrand söker bidrag ur olika fonder.

Tack vare stugvärdarnas insatser är Stugan och dess omgivning i ett gott skick.

Gillesbroder Nils Göran Sjöstrand genomför en behövlig inventering av Gillets bibliotek.

SLUTORD

Styrelsen för Smålands Gille i Göteborg vill framföra ett varmt tack till företrädare för Göteborgs Kommun och Kulturfastigheter i Göteborg AB för tillmötesgående i samband med underhåll av Smålandsstugan. Till Smålands Kvinnogille i Göteborg framför vi ett varmt tack för det helhjärtade arbete medlemmarna har utfört till Stugans fromma. Vi tackar också enskilda givare för värdefulla gåvor. Ett stort tack riktar vi också till annonsörer och artikelförfattare vilkas stöd är ett villkor för årskriftens tillkomst.

Slutligen tackar vi alla Gillets medlemmar för den uppskattnings och det förtroende som visats oss under verksamhetsåret.

Smålandsstugan i Slottsskogen den 17 januari 1995

Styrelsen

Verksamhetsberättelse för Smålands Kvinnogille 1994

Styrelsen har haft följande sammansättning:

Inga-May Karlsson, ordförande

Brita Cornvik, vice ordförande

Ulla Edström, kassör

Barbro Sjölander, sekreterare

Inger Flinck, vice sekreterare

Ulla Borgwing, ledamot

Anne Marie Boman, ledamot

Carin Andersson, suppleant

Helny Jonsson, suppleant

Maj-Britt Mattsson och Britta Andersson, revisorer

Britt Gustafsson, revisorsuppleant

Ulla Edström och Birgit Carlsson och Nelly Svensson, stugvärdinnor

Anna-Lisa Tinnert, lotteriföreståndare

Inger Bonfré och Margareta Hellberg, valberedning

1 februari. Vi samlades 37 medlemmar i Smålandsstugan där vi i år hade förlagt vårt årsmöte. Styrelsen beviljades ansvarsfrihet för det gångna året. Avgående styrelsemedlemmarna Birgit Svensson, Lena Crafoord och Britt Gustafsson attackades med blommor.

1 mars. Birger Johnsson från Smålands Gille var inbjuden till vårt möte och berättade intressant om hur Smålands Gille bildades och att man höll det första mötet i mars 1873. Vår egen medlem Brita Cornvik berättade sedan om Stugans historia. Två nya medlemmar hälsades välkomna under kvällen.

5 april. 35 medlemmar lyssnade till apotekare Lis Norrhamn från apoteket Kronan vid Kungsportsplatsen som föreläste för oss. Vi fick först höra berättas om apotekets historia, apoteket har legat vid Kungsportsplatsen sedan 1920-talet. Vi fick sedan lära oss en del om egenvård och hur man själv kan ta hand om lättare åkommor. Föreläsningen blev mycket omtyckt.

3 maj. Fem trevliga ungdomar från Frälsningsarmén, Östra kåren, underhöll oss med spel och sång, solosång och gospel, en mycket uppskattad underhållning. En ny medlem hälsades välkommen.

7 juni. Vi gjorde en trevlig utflykt med buss till Gunnebo slott. På slottet blev vi guidade och fick höra berättas om slottets historia. Därefter drack vi kaffe med hembakat bröd i Slottskaféet.

6 september. På höstens första möte hade 29 medlemmar mött upp. Marit Nilsagård berättar om Kvinnogillets historia från starten. Vi festade på god kassler under kvällen.

4 oktober. Vår medlem Aina Hansson berättar humoristiskt och intressant om släktforskning som hon själv leder kurser i. Vi fick råd och tips om hur vi skall börja släktforska. Kvällens förtäring var småländska isterband med stuvad potatis.

1 november. Denna kväll hade vi besök i Stugan av kåsören och författaren Bengt Öhnander som visade bilder och berättade för oss om det gamla Göteborg. Han lät Gustav II Adolf stiga ner från sin sockel och följa med bland statyer och kända byggnader i Göteborg. Vi var 29 medlemmar som lyssnade på honom.

6 december. På medlemmarnas begäran anordnade styrelsen en julfest i Stugan denna kväll som vi inte hade gjort på ett par år. Vi lät våra stugvärdinnor vara gäster för en gångs skull. Vi hade beställt färdig jultallrik. Stugan var vackert juldekorerad och vår ordförande Inga-Maj Karlsson var både jultomte och lucia under kvällen. Vi sjöng julsånger och hade mycket trevligt. Till sist drack vi kaffe med underbara prinsesstårtor som stugvärdinnan Birgit Carlsson hade bakat.

ÖVRIGA HÄNDELSER

På måndagkvällarna under sommaren då Fritid Göteborg har underhållning vid Stugan har det varit mycket folk. Vår försäljning av kaffe och ostkaka och våfflor har då blivit mycket stor.

Smålandsstugan hölls öppen för allmänheten den 20 november och var mycket välbesökt. Vi serverade då glögg och pepparkakor. Vi hade också försäljning av jul-saker.

Källereds kyrka lär i sin äldsta del vara byggd omkring år 1200 på dansk mark under katolsk tid, således även ur historisk synpunkt väl värd ett besök.

Den 4 december for vi med buss till Källereds kyrka, se nedan.

Samtliga föreningsmöten har föregåtts av styrelsemöten, men även dessemellan har styrelsen träffats till ett antal sammanträden, bl.a. ett möte med styrelsen för Smålands Gille den 22 februari. Medlemsantalet var vid årets slut 85. Ekonomiskt resultat för 1994 lämnas på årsmötet 1995.

Vid våra möten i Stugan har stugvärdinnorna lagt ner mycket arbete och omsorg på att laga och servera god mat. Vi har haft roligt och trivsamt när vi har träffats. Vid varje sammankomst sjunger vi tillsammans Smålandssången. Vi tackar stugvärdinnorna och vi tackar också alla de som har hjälpt till vid visaftnarna under sommaren. Vi tackar även Smålands Gille för gott samarbete.

Slutligen önskas alla våra medlemmar GOTT NYTT ÅR 1995!

Styrelsen

ADVENTSRESA TILL KÄLLEREDS KYRKA

Söndagen den 4 december, 2:a söndagen i advent, samlades vi 40 medlemmar vid Heden för att fara till Källereds kyrka och lyssna till adventsgudstjänst.

Källereds kyrka tillhör Göteborgs stift och är från 1200-talet. Kyrkan är rikt utsmyckad med gamla föremål och den vackra takmålningen dominerar hela kyrkan. Efter gudstjänsten berättade en av kyrkvärdarna kyrkans historia för oss. Källereds luciakandidater sjöng vackra sånger i kyrkan.

Luciakandidaterna underhöll oss också på Torrekulla Turiststation dit vi sedan för och drack kyrkkaffe med allehanda goda julkakor.

Vi var åter på Heden kl. 14.30 efter en trevlig halvdagsresa.

Barbro Sjölander

NYÅRSHÄLSNING

Ännu ett år ligger bakom oss i Kvinnogillet. I verksamhetsberättelsen finns angivet årets händelser och aktiviteter. Det jag själv och många med mig tyckte var intressant att höra vid ett månadsmöte var när Kvinnogillet bildades. Marit Nilsagård var en av de som var med vid bildandet. Marit berättade mycket intressant för oss andra, hur det hela började.

Att ha damernas möten förlagda i Stugan var inte tänkbart i början, utan det blev att gå hem till varandra. Medlemsantalet var ju inte så stort då. Men det dröjde inte så länge förrän damerna fick tillträde till Stugan fast under vissa restriktioner.

Tiderna förändrades och så även tidsandan i Smålandsstugan. Nu träffas vi alltid där och har med Herrgillets samtycke t.o.m. haft öppet hus vid adventstid. Vi har ett mycket gott samarbete med Herrgillet och jag vill som "taleskvinna" för Kvinnogillet framföra ett stort tack till Herrgillet.

Min förhoppning är att Kvinnogillet kommer att bestå även i framtiden. Om vi alla hjälps åt att värvra nya medlemmar och arbeta aktivt inom föreningen så kan vi se ljus på framtiden och värna om den idén vår företrädare hade att skapa ett Smålandskt Kvinnogille i Göteborg.

Till sist vill jag till alla medlemmar som av olika anledningar inte haft tillfälle komma till våra träffar under 1994 önska er och alla andra allt gott på det nya året.

*Inga-May Karlsson
ordförande*

STADGAR FÖR Smålands Gille i Göteborg

Enhälligt antagna vid Herredag den 5 september 1946, med tillägg antaget vid Herredag den 15 februari 1969.

§ 1

Smålands Gille har till syfte att åt härvarande medlemmar av Smålands landskap bereda tillfälle att sammanträffa för att hos dem uppliva och underhålla minnet av hembygden.

Till medlem av Gillet kan den utses, som genom födsel, uppföstran, härkomst eller släktförbindelser tillhör Småland.

Hedersmedlem kan på styrelsens förslag den bliva, som en längre tid tillhört Gillet och genom sin verksamhet gjort sig synnerligen förtjänt om detsamma. Beslut härör om är giltigt endast om minst 5/6 av vid herredagen närvarande gillesmedlemmar rösta härför samt i kallelsen till samma herredag angivits, att val av hedersmedlem skall äga rum. Om förslag till sådant val förkastas, får detta ej antecknas i protokollet.

Smålands Gilles i Göteborg förtjänstecken kan tilldelas sådana medlemmar, som nedlagt ett förtjänstfullt och oegennyttigt arbete för Gillet och dess syften, och vilka tillhört Gillet i minst 5 år. Det kan därjämte tilldelas sådana Gillets gynnare, som utan att vara medlemmar gjort Gillet särskilda tjänster och därigenom gjort sig förtjänta av Gillets synnerliga tacksamhet.

Innehavare utses av styrelsen.

§ 2

Inträde i Gillet genom gillesmedlem hos styrelsen.

§ 3

Gillet håller årligen minst tre herredagar, därav en i anslutning till S:t Sigfrids dag, en omkring den 13 mars och en omkring den 13 december. Härjämte bör styrelsen söka bereda medlemmarna tillfälle att sammankomma till enklare samkväm så ofta detta kan anses lämpligt.

§ 4

Styrelsen utgörs av ordförande, vice ordförande, sekreterare, vice sekreterare, skattmästare, tre gillesvärder, två stuguvärder samt adjungerande ledamöter. Styrelsen utses vid decembersammanträdet, och väljes då två revisorer och en revisorssuppleant.

Vid sammanträdet i februari föredrages revisionsberättelsen och beslutas angående ansvarsfrihet åt styrelsen.

§ 5

Styrelsen åligger att förvalta Gillets medel och omhänderhava skötseln av dess angelägenheter.

§ 6

Ordföranden tillkommer att sammankalla styrelsen och efter dess hörande och beslut föra ordet vid Gillets och styrelsens sammanträden. Styrelsesammanträde skall hållas, då minst fyra styelseledamöter det påfordra.

Sekreteraren åligger att föra protokoll vid Gillets och styrelsens sammanträden.

Skattmästaren omhänderhar efter styrelsens anvisning Gillets kassa och för bok däröver. Han skall före januari månads utgång varje år till revisorerna överlämna Gillets räkenskaper för det nästförflutna året.

Revisorerna skola före den 15 februari varje år inlämna sin berättelse till ordföranden. Revisionsberättelsen skall innehålla ett kortfattat sammandrag av räkenskaperna för det gångna året, och skall i densamma ansvarsfrihet till- eller avstyrkas.

§ 7

Varje medlem av Gillet erlägger stadgad årsavgift, vilken uttages genom skattmästarens försorg.

Den som inväljes i Gillet i november eller december är befriad från skyldighet att erlägga det årets avgift.

Medlem, som icke under årets lopp erlagt sin årsavgift, anses hava utträtt ur Gillet.
Hedersmedlem erlägger ingen årsavgift.

§ 8

Kallelser till herredagar sker genom skriftligt meddelande till varje medlem eller genom annons i två dagliga i Göteborg utkommande tidningar, och skall kallelsen ske i god tid före sammanträdet.

Omröstning om person då mer än en kandidat föreslagits, försiggår genom slutna sedlar. Vid andra ärendens avgörande är den öppen. Enkel röstövervikt bestämmer beslutet med undantag av det fall, som nämnes i § 9 här nedan. Ordföranden har utslagsröst, då omröstningen varit öppen. Har omröstningen varit sluten, avgöres saken genom lottning.

Giltigt beslut kan ej fattas, såvida icke minst 15 medlemmar utom ordföranden äro närvarande.

Beslut om ändring av dessa stadgar må icke ske utan att frågan varit vilande från ett föregående sammanträde.

§ 9

Beslut om Gillets upplösning är endast giltigt, försåvitt 2/3 av Gillets samtliga medlemmar rösta härför, och frågan varit vilande från ett föregående sammanträde.

Upplöses Gillet, skola dess tillgångar tillfalla den inom Gillets bildande sparkasseföreningen. Skulle denna hava upphört, överlämnas tillgångarna till en nämnd, be-

stående av fem i Göteborg boende medlemmar i Gillet, vilken nämnd tillsättes samtidigt med upplösningsbeslutet. Denna nämnd beslutar om vartill Gillets tillgångar skola användas, och är skyldig att inom 6 månader efter upplösningsbeslutet i en i staden utkommande daglig tidning tillkännagivas, vartill nämnden beslutat, att medlen skola användas.

... Att påminna om

- Ärtemiddagar enligt plånboksinlägg.
- Nationaldagen den 6 juni – gökotta 08.00 vid Smålandsstugan.
Gillet deltar med fangång vid flaggfesten på Götaplatsen 18.00.
- Sommarens visunderhållning på måndagar 19.30 med kaffe- och våffelservering.
- Sommarens gudstjänster i Friluftskyrkan i Slottsskogen söndagar
kl 17.00.

OBS! Vid flyttning anmäl ny adress till
Anton Johansson, tel. 795 13 00

Anmälningsblankett

Till medlem i Smålands Gille i Göteborg får jag
härmed föreslå:

Namn:

Titel eller yrke:

Född:

i län
av smål. härk. med smål. ankn.

Bostadsadress

Tel. bostad Arb.plats tel

Göteborg den

Namn:

Adress: Tel:

Insändes till Gillets sekreterare

VOLVO

WASA Fastighet erbjuder lokaler för butiker,
och kontor i centrum av Göteborg.

För vidare upplysningar ring Jan Sällström
031-61 45 47